

Zjevení Ježíše Krista

¹ Mockerát děkuji, bratře Neville. Můžete se posadit. Myslím, že jednou bylo řečeno: „Radoval jsem se, když mi řekli: ‚Pojďme do domu Hospodinova.‘“ No, je nám líto, že nemáme dost místa, těch míst k sezení, pro všechny, kteří tu jsou. A v průběhu příštího týdne možná ještě lidí, kteří přijdou, aby slyšeli tato shromáždění, přibude.

² Důvod pro tento zvláštní čas byl ten, že jsme chtěli... Duch svatý mi položil na srdce toto varování s přesvědčením, že církev by v tomto dni měla mít toto poselství; protože věřím, že to jsou ta nejpozoruhodnější poselství Bible, protože to zjevuje Krista v Jeho církvi v tomto čase.

³ A tak nikdo nemůže mít víru nebo nemůže vědět, co dělá nebo kam jde, dokud nemá něco, o co by mohl opřít své myšlenky a svou víru. A proto, jestli nám Písmo v těchto posledních dnech zjevilo Krista a stav tohoto času, bude pro nás prospěšné, abychom to prozkoumali a zjistili, kde se nacházíme.

Je nám líto, že naše modlitebna není větší. Doufám, že jednoho dne budeme takovou mít.

⁴ A zvlášť tyto čtyři poslední dny, kdy jsem se zabýval studiem této knihy Zjevení z historické stránky, narazil jsem na věci, o kterých jsem si nikdy nemyslel, že se ve skutečnosti staly. Dokonce mám pocit, že po těchto sedmi věkách církve — tím jsem se už zabýval — bych chtěl mít další takovou sérii o tom, jak pravá církev a falešná církev rostou spolu. A prostě na základě historie a Písma, jak jsem se už jednou v jednom kázání pokoušel v Bibli ukázat pravý vinný kmen a falešný vinný kmen.

A pokusíme se sehnat nějaké židle, když o tom tak přemýšlím, a *vidím*, jak se lidé snaží najít místo k sezení. Pokusíme se sehnat víc židlí a pokusíme se zaplnit místnosti vzadu a venku a nějaké židle přidáme tady kolem, abychom v průběhu těchto bohoslužeb mohli usadit více lidí.

A teď k tématu. Chtěl bych poprosit každého z vás, kdo se opravdu o tyto věci zajímá, aby přišel pokaždé, kdy to budeme vysvětlovat. A já bych nerad podnikal nebo sám uvažoval [prázdné místo na pásku] tato velká kniha zjevení sedmi věků církve, ale já se vši vážností spoléhám na Boha, aby mi to zjevil, když k tomu prostě přistupuji.

⁵ Ta přirozená historie, která je vzata od těch nejvýznamnějších historiků, jaké znám... právě teď mám ve své studovně rozložených pět nebo šest komentářů: Hislopovy „Dva Babylony“, Foxova „Kniha mučedníků“ a jiné významné knihy jako „Přednicejský koncil“ (na toto *téma* jsou asi čtyři knihy, každá má asi čtyři sta stran) a tam... Nicejský koncil a celá historie, kterou můžeme projít. Protože zatím — z magnetofonového pásku — chceme napsat komentář na *téma* sedmi věků církve, abychom ho mohli rozeslat do celého světa, kam jen budeme moci, protože žijeme v těch posledních dnech. Jsme na konci času.

⁶ Nikdy mi to na srdce tak silně nepřišlo, až do těch posledních voleb. A pak jsem uviděl, kde se nacházíme. A Duch svatý mi to začal zjevovat, abych varoval lidi a abych to umístil na správné místo. A ve sboru to takhle dostatečně nedokážu udělat. A pak, kdybych se posadil a prostě napsal knihu... Cítím, že když se postavím za kazatelnu a mezi křesťany na mě sestoupí inspirace Ducha svatého a pomůže mi, potom budu způsobilější k napsání knihy, potom, když to vezmu z magnetofonového pásku, protože z toho budeme čerpat inspiraci. V knihách to bude samozřejmě trochu uspořádáno, protože tady se zmíníme o věcech, které nemůžeme dát do knihy; a pak... a trvá nám to příliš dlouho, protože se opakujeme (nebo já se opakuji). A v knižní podobě to bude všechno urovnáno. A tak se pokusíme, abychom to celé dostali, nakolik budeme schopni, na pásky. A pásky každý večer, a literaturu a tak dále, budou to mít chlapci tam venku.

Možná nebudu každý večer schopen — jak jsme si to předsevzali, že se pokusíme ke slávě Boží — přinést těch sedm poselství církví nebo sedm věků církve v průběhu sedmi večerů a každý večer se zabývat jedním věkem: v pondělí večer Efez, v úterý večer Smyrna, ve středu večer Pergamon, ve čtvrtek večer Thyatira, v pátek večer Sardy, v sobotu večer Filadelfie, a v neděli ráno i v neděli večer Laodicejský věk církve, ve kterém *právě* žijeme; podat ten historický *základ* původní církve a pisatelů a historiků a andělů těchto věků a těch poselství, a průběh církve, jak to šlo až do tohoto času.

⁷ A je ohromující vidět, jak každá předpověď z tohoto Písma souhlasí přesně s historickými událostmi, prostě úplně přesně... Byl jsem tím tak ohromen, když jsem to až do včerejška studoval, že jsem cítil, že mi až otékají oči. A když jsem vyšel ven, řekl jsem manželce: „Nikdy se mi ani nezdálo, že by to takhle bylo.“ Rozumíte, jak velké to bylo.

A teď, někdy možná nebudu schopen to celé během jednoho večera probrat, tu církev — to poselství k té církvi. A pokud to nestihnu probrat během večera, tak druhý den v deset hodin ráno — bude to oznámeno každý večer pro ty, kteří by chtěli přijít a vyslechnout si ten zbytek; protože my se to budeme snažit nahrát na pásek. A pak bych měl bohoslužbu od deseti ráno až do poledne, a pokusil bych se zvládnout zbytek toho poselství tak, aby to mohli zaznamenat na pásek.

Oznámili jsme, že se nebudou konat žádné uzdravovací bohoslužby, protože se budeme snažit zůstat pod prorockou řečí Bible. Uzdravovací bohoslužby jsme tady měli právě před nedávnem. A potom, když tyto bohoslužby skončí, budeme tu znovu mít uzdravovací bohoslužby.

⁸ No, chci to teď vysvětlit dostatečně jasně, aby si to všichni zapamatovali... No, může to tady tnout a trhat a může to s námi všemi pořádně zatřást. Ale já nejsem zodpovědný za nic jiného kromě kázání Slova. To je vše, prostě držet se přesně Slova. A mnohokrát to může... Tyto věky církve mohou ukázat něčí denominaci v pravém světle. Pokud to tak bude, tak to není úmyslně, aby to vyznělo nějak drsně. Bude prostě citováno to, co je řečeno v Písmu a zjevení, které ohledně toho mám.

A pokud si myslíte, že se v tom mýlím, pak mi to nemějte za zlé. Prostě se za mě modlete, aby mi Bůh ukázal, jak je to správně, protože já chci být opravdu v pořádku. A pak ještě jedna věc: uvědomuji si tu zodpovědnost, kterou v takovém velkém shromáždění, jako je toto, mám, že vyučování lidí... že Duch svatý mě za slova, která tady za tou kazatelnou říkám, povede k zodpovědnosti. A tak vidíte, s jakou vážností k těmto věcem přistupujeme.

⁹ A teď naše... Chtěl jsem to mít na nějakém jiném místě, ale jelikož se jedná o vyučování... Pak v našem... venku na nějakých evangelizačních bohoslužbách — každý z nás má nějaký jiný názor nebo rozpoznání nebo... tak jak to během věku bylo. A máme naše vlastní církve, a to, čemu jsme v našich církvích vyučováni, a čemu věříme.

¹⁰ Nerad bych šel do církve někoho jiného nebo takhle mezi lidi a říkal něco, co je v rozporu s tím, čemu lidé byli vyučováni. Mé tvrzení jsem se přece už snažil vyjádřit: že pokud je člověk katolík a spoléhá ve věci spasení na Katolickou církev, tak je ztracený. Pokud je baptista a spoléhá na Baptistickou církev, je ztracený; nebo když letniční spoléhá na Letniční církev, že ho spasí, tak je ztracený. Ale... jakákoliv církev.

¹¹ Ale, pokud ten jednotlivec opravdově vírou spoléhá v ukončené Kristovo dílo na Golgotě, je spasený — je mi jedno, ke které církvi patří — protože jste spaseni vírou, a to z milosti.

¹² A teď; někdy, když to dělám... pak přemýšlím, že tady v mé vlastní malé budově, s níž jsme začali před mnoha lety, jenom s takovým starým... postavili jsme to z betonových tvárnic a podobně. A pro nás je to tak trochu posvátné místo. Z jedné strany nejsme rádi, když vidíme, jak se to mění, protože je to místo, kde se s námi Bůh na začátku začal setkávat, když jsme tady dokonce neměli ještě ani podlahu. Ale je to tak, že to teď začíná stárnout; a v současné době máme plán na přestavbu.

No, než se to stane, cítím, když jsem se vrátil z misijních polí, kde jsem se snažil neranit bratry, nebo poselstvími a tak dále, že tady z této kazatelny mám právo vyjádřit svůj vlastní názor. A tak, jestli řeknete: „Byl jsem vyučován trochu jinak...“ A co se týče těchto *bohoslužeb*, zveme každého, kdo by rád přišel, rozumíte. Nikdo to nesponzoruje, ani nic takového. Tady to je modlitebna, a kdokoli, kdo by chtěl přijít, je prostě vítán. Jen přijďte. A tak bych vás rád pozval, abyste si na každé shromáždění přinesli své Bible a tužku a kus papíru.

¹³ A teď, s těmi všemi komentáři, a tak dále, nemohl jsem vzít s sebou všechny ty knihy, a tak jsem si jen na kus papíru pokaždé poznamenal krátké poznámky z dějin a z komentářů a tak dále, abych to tady byl schopen přečíst z těch *mých* poznámek, místo toho, abych měl s sebou knihu a listoval v ní. V každém případě, pokud jde o Písmo, budeme používat Bibli. A pak to v tom komentáři nebo v těch dějinách vysvětlím, který historik to řekl a tak dále. A pak v tom... jistě, co se týče té budoucí knihy, pak to budeme schopni všechno správně vytisknout a dát všechny věci do pořádku.

Tedy, uděláme všechno proto, abychom mohli začínat včas, a abychom se také mohli včas rozejít. Budou to osmidenní shromáždění — od neděle do neděle.

¹⁴ Dnes ráno začínám 1. kapitolou Zjevení, knihy Zjevení; a Zjevení je rozděleno do tří částí. A první tři kapitoly, to je to, čím se budeme zabývat v průběhu těchto osmi dnů, i když jeden církevní věk by nám mohl zabrat celý měsíc. Ale my se budeme dotýkat, jak tomu říkáme, jen těch hlavních bodů. A pak, když budete mít tu knihu, ona bude napsána víc detailně.

¹⁵ Tedy, Zjevení, ty první tři kapitoly pojednávají o církvi. Pak církev mizí. A už ji více až do času konce nevidíme. Od Zjevení 1 do

Zjevení 3 je církev; Zjevení 4 až 19 je Izrael, jako národ; a 19 až 22 je to dáno dohromady, a ty rány a varování, a tak dále, na konci. Je to uspořádáno ve třech částech, rozumíte. A my budeme brát ty první tři kapitoly, které se týkají církve a církevního věku, ve kterém žijeme.

No, zpočátku se to může zdát tak trochu suché, protože se musíme vrátit a udělat základ. Modlil jsem se a studoval, a dělal jsem všechno, co jsem mohl, abych pocítoval Ducha svatého, jakým způsobem bych to měl uspořádat, aby to lidé uviděli a abyste mohli, když to uvidíte, *tím* být osvíceni, a aby to způsobilo, že se více přiblížíte ke Kristu, protože jsme v čase konce.

A byla to tak úžasná věc, když jsem studoval ty dějiny, abych zjistil, jak ta církev začala; a jak sešla na scestí, a co se stalo; a když jsem viděl to malé Boží semeno, které procházelo každým z těch věků — a v jednom místě téměř zaniklo. No, zítra večer bychom chtěli začít a budeme tady mít graf — ne graf, ale tabuli, která... Chtěl bych to tak trochu vyučovat z tabule. Myslím, že učitel nedělní školy, někdo z nich, má tabuli. Vidím ji tam vzadu. Požádám správce, aby ji přinesl nahoru a postavil ji sem dopředu, abych z ní mohl vyučovat; a psát to na ni, abyste měli jistotu. A vy si to můžete překreslit na váš list papíru, a tak dále, abychom to mohli přinést tak přesně, jak jen budeme moci.

¹⁶ Ale než začneme, chci ještě říct toto: když se díváme na začátek církevního věku, a vidíme jak apoštolové, ta učení a věci, které vyučovali, a ty biblické principy; a pak tu církev uvidíme, jak se to asi v té druhé generaci¹ apoštolů začalo vytrácet, to opravdové pravé učení. A třetí generace² se začala hodně vzdalovat. A kolem čtvrté generace³ se to vytratilo a vešlo do vlažnosti... Církev zrodila vlažnou církev.

Lukáš 12:32

¹⁷ A pak, Duchem naplněná církev, která... Říkám to se zbožným respektem vůči náboženství každého člověka: od začátku, až do tohoto času, ta opravdová věrná církev byla církev Letniční. To je pravda. Bůh si tuto církev zachoval. A já jsem se často pozastavoval nad tím, když Ježíš udělal takovou poznámku a řekl: „Neboj se maličké stádečko,... je to vůle vašeho Otce, aby vám dal království.“ Často jsem se nad významem těch slov pozastavoval, ale teď tomu rozumím.

¹ Anglicky „round“ – nejedná se doslovně o generaci, ale o ty, kteří přišli po nich.

² Viz poznámka pod čarou č.1

³ Viz poznámka pod čarou č.1

¹⁸ Minulý týden jsme měli shromáždění ve Shreveportu v Louisianě, největší duchovní shromáždění, jaké jsem kdy ve svém životě měl. Ve Shreveportu.

¹⁹ Měl jsem několik dnů dovolené a jel jsem s bratrem Woodem, je to jeden z diákonů tohoto sboru, nebo spíš důvěrníků, na lov do Kentucky. A přišli jsme do lesů. A já jsem zastřelil první veverku a řekl jsem si: „Počkám,“ protože někdo tamtudy prošel s nějakými psy. A řekl jsem: „Počkám, dokud veverky nevylezou ze svých doupat.“ Ony utekly na stromy a schovaly se do dutin. Řekl jsem: „Když vylezou... sednu si tady a počkám,“ protože byla opravdu zima a mrazivo, a uši nás zebaly, víte, těmi úvozy foukal ostrý vítr. Řekl jsem: „Počkám, až ty veverky vylezou.“

²⁰ A jen co jsem se posadil, Duch svatý řekl: „Vstaň a jdi na místo, které jsi nazval ‚Sportsman’s Hollow‘. Tam k tobě promluví.“ A tak jsem šel na místo, které jsem pojmenoval ‚Sportsman’s Hollow‘, protože... Bylo to z důvodu... Sám jsem ty úvozy pojmenovával, abych věděl, kde jsem. A Sportsman’s Hollow jsem pojmenoval, protože oni... Jednou jsem tam přišel a uviděl jsem tam na jednom stromě sedět šestnáct veverek. Zastřelil jsem limit⁴ a ty ostatní jsem nechal na pokoji a odešel jsem. A to je sportovní, tak by se to mělo dělat. A tak jsem to pak pojmenoval ‚Sportsman’s Hollow‘⁵. A On mě na to odkázal: „Na to místo, které jsi nazval ‚Sportsman’s Hollow‘. Ne, že On to tak pojmenoval, ale že já jsem to místo tak pojmenoval.

²¹ A tak jsem šel nahoru na začátek toho úvozu a posadil se tam pod bílým dubem a čekal jsem asi půl hodiny, ale nic se nedělo. Lehl jsem si na zem, položil jsem se a roztáhl ruce. A pak On ke mně promluvil. A když promluvil; slova, která mi zjevil, byla právě na téma tohoto místa Písma, ke kterému dnes ráno přistupujeme; nikdy předtím v životě jsem to neviděl.

²² A pak, když jsem přijel do Shreveportu v Louisianě, a jedna žena (která je obdarovanou ženou), jmenuje se paní Schroederová... Před mnoha lety, když se anděl Páně se mnou setkal tady u řeky, poprvé, když se ukázal v tom světle, a slova, která tam promluvil, o jedenáct let později, když jsem přišel do shromáždění, tato žena povstala a promluvila v jazycích a přinesla výklad. A byla to slovo za slovem ta stejná věc, kterou řekl anděl.

⁴ Povolený odstřel kusů veverek

⁵ Úvoz *opravdového* sportovce

²³ A tato stejná žena, když jsem tam přišel do modlitebny nebo tam na to místo ve Shreveportu, ve kterém jsme byli, bylo to v Modlitebně života, Duch svatý na tuto ženu sestoupil a ona zopakovala slovo za slovem, co On mi řekl tam na tom kopci.

²⁴ Pak Duch začal působit a dal výklad a předpověděl určité věci skrze zjevení, skrze prorocství, věci, které se měly stát v tom shromáždění další den večer. A ani jednou to neselhalo.

²⁵ Ale předtím se v tom shromáždění postavila jedna žena, baptistka, přišla tam, aniž by věděla, co dělá. A stála uprostřed toho shromáždění a Duch svatý na ni sestoupil a ona začala mluvit v jazycích — baptistka z První baptistické církve ve Shreveportu. A potom ani nevěděla, co vlastně udělala. A pak, dřív, než mohla cokoli dalšího říct, Duch svatý přinesl výklad a řekl: „Tak praví Pán: za tři měsíce bude v této modlitebně sloužit Duch Mojžíše, Eliáše a Krista.“ A tam se to dokonalým způsobem stalo.

²⁶ Jeden baptista z Meridianu z Mississippi, sáhl rukou na ledničku, aby si něco vzal, aby něco vytáhl z ledničky, a Duch Boží na něj sestoupil a on promluvil v jazycích, aniž by věděl, co dělá. A předtím než... než pochopil, co vlastně dělá, Duch svatý odpověděl a řekl: „Jeď do Shreveportu v Louisianě, můj služebník ti řekne, co máš dělat.“

A on tam přijel a řekl: „Já tomu nerozumím. Nikdy předtím se mi nic takového nestalo.“

²⁷ Ó! My žijeme v těch posledních dnech, krátce před příchodem Páně. Ta malá církev byla vždycky v menšině, ta Letniční. No, nemám na mysli letniční denominaci. To jsem nemyslel, ale lidi, kteří mají letniční prožití. Letnice, to není organizace; Letnice, to je prožití, které provází ty, kteří chtějí: katolíky, Židy, proselyty, metodisty, baptisty. „Kdo chce, ať přijde.“ To je zkušenost, kterou jednotlivci...

²⁸ Bůh nejedná s denominací. Stejně tak nejedná s pohany jako s rasou nebo národem. On jedná s jednotlivci — kdokoliv chce. Ať je to bílý, černý, žlutý, hnědý, metodista, baptista, protestant, katolík. Kdokoliv to je, ať přijde. Kdokoliv. Jsem tak rád, že On to takhle udělal.

Tak jako to jednou řekl jeden člověk: „Já bych chtěl raději, aby to řekl takhle, než aby mě pojmenoval — ‚ať přijde William Branham‘ — protože Williamů Branhamů by mohlo být víc. Ale když On řekl: ‚Kdokoliv,‘ tak vím, že jsem v tom obsažený i já.“ A takovým způsobem to můžeme cítit všichni. „Kdokoliv chce, ať přijde.“

Vím, že je tady mnoho lidí, kteří tu čekají v hotelech a motelech, a přijeli z celého světa. Jsou tu lidé z Irska a z různých míst, a čekají na schůzku. Ale já to teď nejsem schopen *všechno* stihnout. Chci svůj čas věnovat tomuhle; vy tomu rozumíte. Když se vracím z těch cest, pak se sem obvykle vracím, abych měl... abych někomu posloužil, protože oni čekají na ty schůzky. Ale teď ty lidi musíme poslat domů, a to kvůli tomuhle.

²⁹ A ještě jednu věc, než začneme na téma této knihy. Na začátku byla Letniční církev a ta Letniční církev začala v moci Ducha a napsala knihu Skutků. Pak přišla druhá generace⁶ a začalo se to vytrácet. Církev se stávala formální. Druhý věk církve byl opravdu formální, ale to malé semeno Letnic postupovalo dál kupředu, to duchovní.

³⁰ A pak to vešlo na víc než čtrnáct století do temných věků, do temného pronásledování. Ten malý letniční věk v průběhu toho času žil dál. Jak to přežil, to se mě neptejte. Byla to Boží ruka, ta jediná věc, která to mohla způsobit, protože oni je přibíjeli ke kůlům, a brali ty muže a dávali je na špalvy; a brali dřevěné kolíky a zaráželi jim je do nohou, a nechali, aby je zvířata... aby je psi zezadu žrali, a ještě zaživa z nich vytahovali vnitřnosti.

³¹ Brali ženy, odsekávali jim takhle prsa, jejich pravé prso, a nechali je stát a krváčet, až z nich odešel život. Brali nemluvnata z očekávajících matek a házeli je psům a vepřům, zatímco ony se na to musely dívat, a to mělo být křesťanství. Ale Bible říká, a Ježíš řekl, že se stane, že vás budou zabíjet a budou si myslet, že dělají Bohu službu, rozumíte.

³² A teď, ta věc se vkradla do dalšího věku. Posléze se to projevilo. A pak si všímáme, když se církev dostala do reformace, tak se odtrhla, vyšla z toho času; *a pak* opustila Ducha, vzdálila se od Ducha, rovnou dál až do tohoto posledního věku, kdy je připravena se sjednotit a udělat šelmě obraz. Ale ten malý Duch bude žít v srdcích lidí až do Ježíšova příchodu. Tak to musí být. Uchovejte si to v paměti.

Nakreslíme to na mapách, vezmeme dějiny a všechno ostatní a ukážeme vám, že to je přesně tak; vy si budete moci sami vzít historii a přečíst si to a uvidět, co říká Bible, a potom, co říká historie — a přesvědčit se, jak to s tím přesně souhlasí.

⁶ Anglicky „round“ – nejedná se doslovně o generaci, ale o ty, kteří přišli po nich.

Židům 11:37

33 Ó, kéž bychom to nebrali jen jako nějakou přednášku, ale kéž bychom se vši vážností přijali varování Ducha svatého a modlili se dnem a nocí. Nedovolte, aby vás něco vyrušovalo z modlitby. Objevíme životy těch velkých mužů z minulosti a *uvidíme*, jak se obětovali. Uvidíte, jak málo jste toho udělali. Někdy to působí, že se sám cítím zahanben, když pomyslím, jak my všechno chceme získat tak lehce, a oni měli takové velké těžkosti. Oni se toulali, říká Pavel v 11. kapitole k Židům, v ovčích a kozlích kůžích, byli trápeni a souženi a strádající. Jak ob stojí naše svědectví vedle jejich? Jak to bude po této stránce vypadat? My musíme mít všechno tak krásné.

No, s úctou, než otevřeme knihu, chtěl bych poprosit nás všechny, kteří můžeme, abychom povstali k modlitbě. A teď s upřímností našich srdcí vyslovme slovo modlitby k Bohu.

Pane Bože, Stvořiteli nebe a země, autore věčného života a dárce všech dobrých a dokonalých darů, chtěli bychom Tě poprosit, Pane, především, abys nám odpustil všechnu naši lhůstevnost a naše hříchy a přestoupení proti Tobě a proti někomu jinému a našim bližním. Ať tento krátký čas, když se budeme shromažďovat, je nejen kvůli tomu, aby byly vzdělány naše vlastní duše, ale abychom mohli být poučeni takovým způsobem, že by nás to inspirovalo, abychom mohli jít a říct o tom ostatním.

34 Kéž by to byl čas nového zasvěcení se a sjednocení se s celým tělem Krista a připravenosti k vytržení. Otče, Bože, ne na základě mých osobních pocitů, ale s vědomím toho, že tvůj služebník i všichni ostatní služebníci jsou pro tento velký úkol nedostateční; uvědomujeme si, jak významní muži v minulosti měli ve svých srdcích touhu se pokusit tyto věci zjevit nebo to velké zjevení komentovat... Pak si uvědomujeme, že jsme víc nedostateční než oni. Ale Ty jsi pro nás ten postačující.

A já prosím, nebeský Otče, abys v průběhu tohoto času udělal něco zvláštního, aby Duch svatý měl první místo v každém srdci. Obřež rty, které budou mluvit a uši, které budou poslouchat.

A když to všechno bude za námi a my Ti to předáme, kéž bychom, když překročíme práh tohoto domu, odcházeli se slovy: „Bylo nám tam dobře. Duch svatý k nám hovořil, když jsme tam seděli. A teď, zatímco ta večerní světla svítí, jsme rozhodnutí udělat všechno, co jen můžeme.“ Vyslyš, Pane.

Kéž by tato shromáždění způsobila, že se Tě muži a ženy znovu uchopí. A kéž bys vzbudil mluvící v jazycích a vykládající jazyky. Kéž bys vzbudil dary prorocství, vzbudil kazatele, pastory, evangelisty, a tak dále, aby církev mohla být vzdělávána. Dej povstat misionářům, kteří by šli do vzdálených zemí a zanesli tam to slavné Evangelium. Kamkoliv Slovo půjde, kéž by padalo do dobré půdy a přinášelo stonásobné ovoce. Protože věříme, že žijeme na konci času. Konec je blízko.

Dej tyto věci, Otče. A nadevše, Pane, v tom čase pomoz mně, tomu potřebnému, protože o to prosím a odevzdávám se Ti pro tyto bohoslužby ve jménu Ježíše Krista. Amen.

³⁵ [Nějaká sestra mluví v jazycích a nějaký bratr přináší výklad: „Poslyšte mne, můj lide. Ať jsou vaše uši otevřeny na působení Ducha Božího. Ať je vaše srdce chápavé, protože k vám skrze toto, můj lide, budu mluvit, skrze proroka. On z tohoto přinese hluboké věci, z mého Slova — věci, které vaše chápání naplní úžasem. On vám otevře mnoho věcí, kterým nikdy neporozumíte, jediné že budou duchovně rozsuzovány a že vám budou zjeveny. Ať jsou požehnána vaše srdce, děti. Hledte na Něj, abyste byli schopni, když bude mluvit skrze proroka a říkat věci... aby vás upozornil, že On si přeje, abyste poslouchali...

Toto je varování. Toto je poslední čas, kdy Slovo bude mluveno k srdcím mnoha lidí. Je to čas, kdy naše porozumění musí vydávat ovoce. Tak ať Duch mluví skrze našeho proroka, Božího proroka, a ať jsou naše srdce taková, aby porozuměla. Bedlivě se soustředme, aby nám neuniklo něco, co je pro nás příliš cenné na to, aby nám to mohlo uniknout. Tak praví Pán.“]

³⁶ Mocný Bože, který jsi vzkřísil Ježíše Krista z mrtvých, jsme tak rádi, že víme, že Tvůj Duch přebývá mezi námi. On má vždycky pravdu a nikdy neřekne ani jedno nepravdivé slovo. A teď, Otče, potvrzuj i nadále Tvé Slovo, když budeme číst ke Tvé slávě. A ať každé srdce, tak jak jsi řekl, je připraveno a hotovo, protože něco přijde. A může se stát, že lidé přijmou své poslední varování, aby se odvrátili od věcí, které teď dělají, k věcem správným. Děkujeme Ti, svatý Bože, ve jménu Tvého Syna, Pána Ježíše. Amen.

Zjevení 1:1-3

³⁷ Teď si otevřeme knihu Zjevení, 1. kapitolu. Tedy, první... chtěl bych přečíst první tři verše ze Zjevení:

Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh, aby ukázal svým služebníkům, co se musí brzy stát. A on je skrze

svého anděla poslal a ukázal svému služebníku Janovi,

který dosvědčil Boží slovo a svědectví Ježíše Krista a všechno, co viděl.

Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno; neboť čas je blízko.

38 Jak jsem již předtím řekl, teď se chceme pokusit o takové malé rozčlenění této knihy na základě historie a tak dále. A pokaždé, když uvidíte, jak se odkazují na to, co jsem si tady poznamenal, tak to jsou věci, které jsem vzal z komentářů a tak dále.

39 No, pisatelem této knihy je Jan, svatý Jan teolog. On psal za a): budoucím generacím; za b): bezprostředně k sedmi andělům sedmi různých období křesťanského věku, věku počínaje dny apoštolů až do příchodu Páně.

40 Tedy, tyto věky vystupují v pořadí jeden po druhém, od nanebevstoupení našeho Pána až po Jeho opětovný příchod. Každý věk církve je popsán po stránce jeho duchovního stavu. Za e): každý církevní věk se může sám uvidět podle jeho biblického a duchovního popisu, který mu je určen. Tak jak Duch promlouvá, každý věk se v tom sám může uvidět.

41 Každý věk zrodil tu Kristovu pravou vinnou révu, tu moudrou pannu, a každý věk zrodil tu naroubovanou révu, tu pošetilou pannu.

42 Historici se shodují v tom, že to byl Janův život. Jan žil svá poslední léta ve městě Efez, kde také zemřel. V době, kdy psal tuto knihu Zjevení, byl na ostrově Patmos. To nebyl příběh jeho života, ale příběh Krista v budoucích věcích. Vidíte, to bylo proroctví, to nebyl Janův život. To nebyl život Krista, ale proroctví o věku, který měl přijít. To nebyla jeho prorocká řeč, ale Pánova. Bylo to slavnostní povznesení. Nebylo to zjevení svatého Jana teologa, ale zjevení Krista, Pána. Je to poslední kniha Nového zákona, avšak vypráví o počátku a konci celého věku Evangelia. V tom jsou bibličtí učenci zajedno.

43 Ty epistoly k těm sedmi věkům církve byly psány prorocky k těm budoucím věkům. Pavel psal o životě a slávě těch sedmi církví, které tam existovaly v jeho dni. Jan psal o životě a slávě těch sedmi církví v budoucnu, které Jan oslovoval: těch sedm pastorů neboli poslů, kteří

bezprostředně... Všem křesťanům, kteří jsou pod těmi sedmi jednotlivými anděly.

A teď, ta kniha Zjevení... Teď chceme vzít... Když to budeme dnes ráno a dnes večer rozebírat... A budeme se snažit rozejít kolem jedenácté hodiny nebo půl dvanácté, něco takového; a večer začneme v sedm hodin.

Zjevení 1:1, 3, 4, 7–9, 14, 15

⁴⁴ A teď obsah této první kapitoly:

1. verš, on mluví sám za sebe, protože to je zjevení Ježíše Krista.
2. verš, svatý Jan, teolog, je pisatelem a služebníkem.
3. verš, to je pronesené požehnání.
4. až 6. verš je pozdrav k církvi.
7. verš je oznámení.
8. verš, to je svrchované božství Ježíše Krista.
9. až 20. verš, to je vidění na Patmu.

A také 14. a 15. verš popisuje sedminásobnou slávu Jeho osoby.

Ó, to je nádherné, když můžeme vidět Krista v Jeho sedminásobné osobnosti... sedminásobné bytosti Jeho osobnosti, v Jeho slavném zmrtvýchvstání.

A teď, ten titul popisuje charakter *té knihy*: Zjevení Ježíše Krista. Ne zjevení svatého Jana teologa, ale zjevení Ježíše Krista, Syna Božího.

⁴⁵ Řecké slovo pro „zjevení“ je „apokalypsa“, což znamená „rozvinutí“. A já jsem to slovo vzal a zkoumal jsem ho. Apokalypsa totiž znamená... je to jako když sochař udělal velkou sochu a zahalil ji plátnem⁷. A pak přijde a strhne to zahalení a ukáže, co je za tou oponou. Je to odhalení.

⁴⁶ A tato kniha není až tak odhalením osoby Ježíše Krista (i když samozřejmě mluví o Jeho Božství a Jeho sedminásobné osobnosti a také o věcech, kterými On je — jako kněz, král, a tak dále), ale je to zjevení budoucnosti Jeho díla v Jeho sedmi věkách církve, které nastávají.

⁷ Dosl. – oponou

Skutky 1:6

⁴⁷ Když náš Pán byl tady na zemi, Jeho učedníci se Ho zeptali, a řekli: „Mistře, obnovíš pro Izrael království v tomto čase?“

Skutky 1:7; Marek 13:32

⁴⁸ A Ježíš řekl: „To není vaše věc, abyste poznali tuto hodinu nebo čas,“ nikdo to nevěděl. Řekl, že ani Syn to prozatím neví. Ale po Jeho smrti, pohřbu a vzkříšení a vstoupení do Slávy, On přijal od Boha to, co se týká budoucnosti církve. Pak se vrátil zpět, aby toto poselství přinesl k církvi, a toto poselství o Jeho příchodu a stavu Jeho církví v průběhu věků. On to nemohl udělat před svou smrtí, pohřbem a vzkříšením, protože On to ještě nevěděl.

Zjevení 1:1

⁴⁹ Ale všimli jste si, jak to tady zní v Písmu? „Zjevení Ježíše Krista, které mu dal Bůh.“ Kristus — jak Bůh, Otec, dal zjevení svému Synu, Ježíši Kristu, a On poslal svého anděla k Janovi, aby oznámil tyto věci, které byly, které jsou a které se stanou. Ó, je to nádherně uspořádáno.

⁵⁰ No, v tomto velkém přicházejícím věku, který Jan spatřil... Toto zjevení mu bylo dáno striktně kvůli tomu, aby odhalil ten Kristův charakteristický záměr, čím On bude a jaký bude v každém věku. A to je důvod, proč jsem dnes ráno řekl, abyste měli na paměti tu opravdovou církev.

⁵¹ Ta opravdová církev začala ve dni Letnic. Neexistuje žádný teolog, biblický učenec nebo historik, který by mohl dokázat, že začala za dnů Martina Luthera, Wesleye, *ve dnech* katolického věku nebo v kterémkoli jiném věku. Ona měla svůj počátek o Letnicích. To byla inaugurace⁸ církve. To byl začátek. A proto během diskuze s kýmkoliv stůjte v té bráně Letnic, a oni se nebudou moci nikam dostat.

⁵² Je to jako když vypustíte králíka na *oplocené* pole. Vy víte, kde jsou všechny díry, a tak je musíte ucpat. On se pak bude muset vrátit přímo ke stejnému místu, kterým se tam dostal. No, tak je to s každým, kdo mluví o církvích a věkách církve a skutcích Ducha svatého; musíte se vrátit zpět k tomu původnímu počátku. Musí se to tam vrátit zpět, protože Bůh je nekonečný a On je všemohoucí. A proto jako nekonečný nemůže udělat něco tady, a pak udělat něco tamhle, co by s tím bylo v rozporu. On to musí pokaždé udělat tak, jak to udělal poprvé.

⁸ Slavnostní uvedení v úřad

Skutky 10:47

⁵³ Jako Petr řekl ve dni... když pohané obdrželi Ducha svatého, on řekl: „Můžeme jim odepřít vodu, když vidíme, že přijali Ducha svatého tak jako my na počátku?“

Matouš 19:3

Když byl Ježíš tady na zemi, řekl: „To...“ Někdo přišel a řekl: „Je to legitimní, abychom propustili naše manželky z jakéhokoliv důvodu?“

Matouš 19:4

Ježíš řekl: „Ten, kdo učinil muže, učinil i ženu. A proto muž...“

Matouš 19:7

Oni řekli: „Ale Mojžíš nám dovolil napsat rozlukový list.“

Matouš 19:8

⁵⁴ Ježíš řekl: „Ale od počátku to tak nebylo.“ Vraťte se tedy na začátek. A proto, pokud budeme hovořit o věku církve, musíme se vrátit na začátek a dát stranou každou výpověď, kterou kdokoliv v průběhu věku udělal.

⁵⁵ Toto je nejautorizovanější kniha ze všech knih Bible. To je jediná kniha, na kterou Kristus položil svou pečeť. Začíná požehnáním a končí kletbou. Požehnaný je ten, který ji čte, a prokletý je ten, který by z toho něco vzal. To je jediná kniha, kterou z celé Bible Kristus napsal sám. Desatero přikázání napsal svými prsty. To je pravda. Židé se toho drželi. A dnes je to Zjevení.

⁵⁶ A jestli satan některou z knih Bible nenávidí, tak je to Zjevení. Jsou vlastně dvě takové. On nenávidí všechna Písma, celý ten biblický kánon⁹. Ale jestli je něco, čím opovrhne nejvíc, tak to je Zjevení a Genesis; protože Genesis hovoří o počátku a Zjevení zjevuje, co se s ním stane na konci dnů. On bude na tisíc let svázán. A potom on a falešný prorok a šelma budou zaživa vhozeni do ohnivého jezera. A on bude útočit na tuto knihu Genesis, na její věrohodnost. Bude říkat, že ona není původní, a bude kvůli tomu zneklidňovat lidské mysli. Sledujte, kde se ďábel nachází — v knize Genesis nebo v knize Zjevení, v první a poslední.

⁵⁷ A kniha Zjevení v sobě obsahuje více symbolů než všechny ostatní knihy v Bibli. Obsahuje více symbolů, protože to je kniha prorockví. Je to prorocká kniha. A proto musí být pochopena prorockou třídou. Tato kniha není určena pro každého. Proto ji sotva kdo může pochopit. Tato kniha je pro určitou třídu lidí.

⁹ Soubor autentických spisů

5. Mojžíšova 29:29; Zjevení 1:1

58 V páté Mojžíšové je řečeno: „Skryté věci patří Hospodinu.“ To je pravda. A On nám, svým dětem, ty skryté věci zjevuje. A tak to není určeno... Tělesný rozum ty veliké věci Písma pochopit nedokáže; protože pro ně je to hloupost. Ale pro ty, kteří jsou milovníky Slova Božího — to jsou ti, pro které byla ta kniha napsána, pro církev. Zjevení Ježíše Krista pro církev v Efezu, pro církev ve Smyrně, pro církev... a pro ty další církve. „Zjevení Ježíše Krista pro církev...“ Mně se to líbí.

Zjevení 1:3; Zjevení 22:19

59 A všimněte si, je to také dokončení Písem, úplné dokončení. A je to geograficky umístěno na správném místě, na konci Bible, zjevení celistvosti této věci, které je umístěno tady vzadu, s požehnáním pro toho, kdo to čte a naslouchá, a s kletbou pro ty, kteří k tomu něco přidají nebo z toho uberou. Je to kompletní kánon. Ó! Je to Absolutno! Nic k tomu nemůže být přidáno. A když se člověk z toho pokouší něco ubrat, nebo k tomu něco přidat, Bůh řekl, že vezme jeho část z knihy života, vidíte. On vyjme jeho část z té knihy, pokud by k tomu něco přidal.

60 A proto, když vidíme toto rozmanité zjevení našeho Pána, kým On je, čím On je — kdyby k tomu nějaká osoba něco přidala nebo z toho něco vzala, pak to bude falešné proroctví. Mnozí se pokoušeli tvrdit, že později měli ještě něco než toto. Ale toto je celistvé zjevení Pána Ježíše v Jeho věku církve a v Jeho dnech, zjevení našeho Pána, které teď odhaluje (*to znamená* to řecké slovo) něco, co bylo skryto; zjevuje Krista.

61 A teď, další verš, ve 2. verši nacházíme... 1. verš odhaluje Krista, zjevuje, odkrývá. Ó, jak byl ten poslední věk a příchod Páně pro apoštoly zakrýty! Oni položili otázku, ale jenom jeden se dožil toho zjevení. A ještě stále tomu nerozuměl, protože ta historie ještě neproběhla.

62 No, historie této knihy, nebo kontext této knihy, byl adresován sedmi církvím v Malé Asii, které tam tehdy byly. Bylo to adresováno těm sedmi církvím. V té době tam existovalo víc církví než těch sedm, ale každá z těchto církví měla výrazné vlastnosti té církve, která pak měla v průběhu věku následovat — charakteristické vlastnosti té církve.

Jako Efez. On měl jisté charakteristické vlastnosti. Smyrna, Pergamon, a tak dále, Filadelfie, každá z těchto církví v sobě měla určité vlastnosti, které se v průběhu těch věků, které přijdou, znovu ukážou. Ó, kdybyste jen mohli...

Každý člověk může vidět tu duchovní aplikaci těchto Písem; a mohl by namítnout, že nebyla inspirována! Samotný váš způsob jednání,

samotný váš motiv, samotné cíle těch lidí, vždyť to je důkaz, že Písmo je inspirováno, když můžeme vidět, jak Bůh tyto věci používá.

⁶³ Prostě to, co tady děláte, je něčeho předobrazem. Jako když Abraham obětoval Izáka, svého jediného syna, byl to předobraz Boha, který stovky let později dal svého Syna; jak byl prodán Josef a jak byl ve vězení; nenáviděný svými bratry, a milován svým otcem (Ježíš v předobrazu); jak Duch působil skrze Josefa, člověka, a jednoduše znázorňoval dokonalým způsobem Kristův život; jak David...

⁶⁴ Syn Davidův seděl na té samé hoře; když byl David zavržen jako král a vystoupil na horu (Olivetskou horu), ohlížel se zpět a plakal jako zavržený král. O několik set let později Syn Davidův vystupoval na stejnou horu jako zavržený král a plakal nad Jeruzalémem, to byl Duch v předobrazu a způsobu chování.

⁶⁵ Ó, můžete pak vidět tu velkou Letniční církev v tomto posledním dni? Můžete vidět, jak s tím Bůh v den Letnic slavnostně začal? Ten Duch by měl zůstat v církvi v průběhu všech věků. Oni se ale stali formální a lhotejní. Museli mít denominaci. Museli sjednotit církev se státem. A nakonec to docílili a způsobili stovky let pronásledování. Pak přišla reformace a oni vyšli.

⁶⁶ A každým rokem od toho Ducha odsekávali a přidávali k tomu přirozenému; dál od Ducha *svatého* a přidávali k tomu přirozenému; až jsou nakonec v současné době připraveni, aby to udělali znovu. Žijeme v těchto posledních závěrečných hodinách, v *závěru* dokončení církve. Nacházíme se ve Filadelfii... nebo Laodicejském církevním věku.

Zjevení 1:1

⁶⁷ A teď, 1. kapitola, 1. verš... Janovi to bylo představeno. Tedy, kdo je pisatelem? Jan. Ale nebylo to Janovo zjevení. A my víme, že nebylo, protože to bylo zjevení Pána Ježíše Krista. On byl zvolen za učedníka, a samotná ta kniha to zjevuje — že to byl Ježíš Kristus, kterého zjevoval. A bylo to posláno... a oznámeno Janovi skrze anděla.

Zjevení 1:1; Zjevení 22:9

Nevíme, kdo ten anděl byl. Bible neříká, kdo ten anděl byl. Ale víme, že to byl prorok, protože Bible později říká: „Já, Ježíš, jsem poslal svého anděla, aby svědčil o těchto věcech, které se brzy musí stát.“ A pak zjišťujeme, že když se Jan začal tomu andělovi klanět, ten anděl řekl: „Hleď, abys to nedělal!“ Myslím, že to je Zjevení 22. A řekl: „Neboť já jsem tvůj spolutěšitel, a tvých bratrů proroků.“ To mohl být Eliáš. Mohl to být někdo z proroků. Jan byl apoštol. Ale ten prorok byl poslán, a Jan, jakožto apoštol...

⁶⁸ Podívejte se na povahu zbytku jeho epištol. To dokazuje, že to nenapsal Jan, protože to nemá Janovu povahu. Vezměte 1. Janovu a 2. Janovu a tak dále, a přečtěte si to, a podívejte se na povahu toho. A potom se podívejte na povahu tohoto. Jan byl pisatelem a byl apoštolem; ale toto je duch proroka. Je to naprosto jiná osoba, rozumíte. Nebylo to Janovo psaní; nebylo to Janovo zjevení. Bylo to Boží zjevení Ježíše Krista k církvi a Jan byl pouze pisatelem, písařem. A ta kniha oznamuje totéž.

⁶⁹ No, nebylo to adresováno Janovi; bylo to adresováno církvi. Dobře. Jan byl v té době pastorem efezské církve. No, a ta kniha je adresována Janovi... nebo, církvi, ne Janovi.

Zjevení 1:3

⁷⁰ A teď 3. verš, On oznamuje požehnání. Poslouchejte: „Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší slova tohoto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno; neboť čas je blízko.“

Jaký čas je blízko? Čas, kdy se tyto věci stanou, kdy toto zjevení Ježíše Krista bude završeno v každém věku církve.

⁷¹ A důvod, proč On to takto napsal... Kdyby řekl... No, oni na Něj očekávali... Kdyby to bylo zjeveno... kdyby Janovi bylo zjeveno, že On přijde, jakmile ty církve skončí... Tak si to Jan myslel. Ale kdyby to tak bylo, že jakmile ty církve dojdou ke svému konci... Kdyby on věděl, kdyby mu to bylo zjeveno, že mělo být sedm dlouhých věků církve, po dobu několik tisíc let... nebo několik set let, pak by nebyl žádný důvod k očekávání. Oni by prostě prožili svůj věk církve.

⁷² A proto, Bůh to řekl, a nebylo jim to zjeveno. Martinu Lutherovi nebyly zjeveny věci, které ohledně Písma poznal John Wesley. Baptistům není zjeveno to, co ohledně Písma vědí letničtí, protože to je v jiném věku. Je to jiná doba. A Bůh své věci zjevuje prostě v daném období.

⁷³ Ó, nemůžete na jaře zaset kukuřici a v té samé době ji sklízet. Vy zasejete semeno a ono roste do zralosti. Bůh rozsévá své Slovo a ono pak hned roste. A pak se ohlédnete zpět a řeknete: „Ó, to tam bylo.“ No, jistě. My to vidíme poté, když to bylo zjeveno.

⁷⁴ A teď: „Požehnaný“... to Slovo, to oznámení požehnání ve 3. verši pro ty, kteří čtou nebo slyší ta tajemství... Tělesný rozum se tomu vyhýbá, protože tělesný rozum o tom nic neví. Není tedy divu, že tělesný rozum to nepoznává, protože v tom tělesném rozumu je satan a satan je *tady* odhalen. A satan nechce být odhalen.

⁷⁵ Všimli jste si, jak je to pro satana hrozné, když si myslí, že bude odhalen? Jen to sledujte v některé z těchto bohoslužeb. Sledujte chování těch lidí. Sledujte to ve shromáždění; krátce předtím, než je satan v nějaké osobě obnažen, můžete pozorovat, jak se jim mění tvář. Vidíte, oni neví, co si mají myslet. A najednou sestupuje Duch svatý a obnažuje toho ďábla. Ó, on takováto shromáždění nenávidí! A proto jsme prožívali takový boj, protože Slovo Boží obnažuje ďábla, rozumíte. Ono říká, kým on je.

Jako když řeknete: „Tato žena sedící tady (říkáte pod inspirací Ducha svatého) se jmenuje paní Jonesová. Přišla odtamtud a odtamtud.“

Co to způsobuje? To pozvedá jejího ducha, pozvedá ho na určitou úroveň: „Odkud mě znáš? Přece ten muž mě nezná; a tak to musí být nějaký duch. Jaký druh ducha to je?“

„Je to Duch Boží.“

„Co to je? Co se to se mnou děje?“

„Ty máš tuberkulózu, rakovinu, ať je to cokoliv, ale ,Tak praví Pán...‘“

Ó! Ó, jak to satan nenávidí, protože tím byl obnažen. Tělesný rozum se na to dívá a říká: „Čtení myšlenek, mentální telepatie.“ Oni to neví. Pro ně je to hloupost.

⁷⁶ Ale pro ty, kteří ví, co to je, ó, jaké je to požehnání! Co to je? Zjevení. Zjevení koho? Toho muže za kazatelnou? Ježíše Krista v tomto posledním věku církve! Který zjevuje sám sebe, jak to zaslíbil, že to udělá. Je to zjevení, rozumíte.

⁷⁷ A satan to nenávidí! Ó, jak on to nenávidí! On je obnažen — to odhaluje jeho plány. Poznamenal jsem si tady: „Satan nenávidí ta zjevení v 1. Mojžíšově.“ To je ryzí pravda.

⁷⁸ No, proč on nenávidí zjevení? Proč se staví tolik proti zjevení? Je to proto, že celý kánon Božího Slova i Boží církve jsou slavnostně založeni na zjevení. To nikdy nebude prostřednictvím nějaké školy, bez ohledu na to, kolik máme skvělých seminářů *pro duchovní*. Ony jsou daleko v tom zamlženém věku. Bible a církve jsou absolutně zjevením.

Matouš 16:17, 18

Otevřme teď... Mám tady poznamenána některá místa Písma. Matouš 16. kapitola a 18. verš. Podívejme se teď trochu do Matouše 16:18; uvidíme, jak je to v Písmu, jestli je to zjevení. On sestupuje z hory, 17. verš:

Ježíš mu tedy řekl: „Blaze tobě, Šimone, synu Jonášův, protože toto ti nezjevilo tělo a krev, ale můj Otec, který je v nebesích.

A já ti říkám, že ty jsi Petr a na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nepřemohou.“

⁷⁹ Katolická církev říká: „On ji postavil na Petrovi.“ No, to je opravdu tělesné smýšlení. Dokázali byste si představit, že by nějaká duchovní mysl dokázala takto chápat takovou věc, že: Bůh tam má svého vlastního Syna, který tam stojí, a přesto by postavil svou církev na normálním obyčejném člověku narozeném v hříchu? Ten člověk to koneckonců dokázal. S tím stejným duchem, který byl na něm, on odpřisáhl, že Ježíše nezná a zapřel Ho, rovnou do očí. To nebylo *postaveno na Petrovi*.

⁸⁰ A nebyla to ani nějaká skála, která tam byla, jak některé církve tvrdí, že ano. To nebyla nějaká skála, protože Petr... ta skála, o které tam mluvil, to nebyl Petr; nebyl to ani On sám.

Matouš 16:17

⁸¹ Teď se mnozí protestanti snaží tvrdit, že to byl Ježíš. Že to byl On, na kterém On postavil církev. On. Ne, to je stále omyl. Pokud si všimnete, to nebyl Ježíš; ani to nebyl Petr. To bylo to zjevení. „...tělo a krev ti tohle nezjevily, ale můj Otec, který je v nebesích,“ *On* dal to zjevení.

1. Mojžíšova 4:3, 4

⁸² Podívejte, chtěl bych se vás na něco zeptat. V Edenské zahradě, tam nebylo žádné napsané Písmo. A pak, ti dva chlapci, Kain a Abel, oni oba chtěli přinést oběť a chtěli najít přízeň u Boha. Když to udělali, Kain přišel a postavil oltář; i Abel postavil oltář. Dobře, pokud to je všechno, co Bůh požaduje, pak by Bůh byl nespravedlivý, kdyby Kaina odmítl. Dobře, pak Kain přinesl oběť; stejně to udělal i Abel. Oba přinesli oběť. Kain se klaněl a klaněl se i Abel. Kain udělal všechno, co udělal Abel.

⁸³ A tak, jestli chození do kostela, přináležitost k církvi, přinášení obětí a modlitba a uctívání Boha je všechno, co Bůh požaduje, pak by Bůh byl nespravedlivý, kdyby odmítl Kaina, když udělal přesně to, co On řekl, že se má udělat.

1. Mojžíšova 4:3, 5

⁸⁴ Ale vidíte, Abel skrze zjevení věděl, že to nebylo ovoce, které je vyhnalo z Edenské zahrady, jak si to v dnešní době myslí mnohý tělesný rozum. Abel přišel a obětoval ovoce země a Bůh to odmítl. Ale to bylo

zjeveno... myslel jsem Kain, promiňte mi. Kain obětoval ovoce země, protože si myslel, že to je vyhnalo z Edenské zahrady.

⁸⁵ Sledujte to zjevení. Sledujte, jaké jsou kvůli tomu neshody. Sledujte, jak to dnes raní. Ale to nebylo ovoce, které je odtamtud vyhnalo. Eva nikdy nesnědla žádná jablka. Opravdu. Jakby si mohla uvědomit, že je nahá, kdyby jedla jablka? To mělo souvislost s pohlavním životem. Muselo mít.

1. Mojžíšova 4:1

⁸⁶ Probereme to teď formou studia; musíme to udělat. Vraťme se k tomu. Oni na to nemají ani jedno místo Písma. Někteří z nich říkají: „Dobře, ona řekla: ‚Obdržela jsem od Hospodina syna.‘“ Ano, přátelé. Stejně tak prostitutka. Veškerý život musí dát Bůh. Ale to je převrácený život. Podívejte se na povahu toho chlapce. On pocházel ze svého otce, ďábla: nenávistník, podlý, vrah, vidíte.

Židům 11:4

⁸⁷ A jak potom Abel, když oni... Jejich rodiče jim možná řekli, že ty stromy na sobě měly ovoce, a podobně. Ale bylo to zjeveno Abelovi. Abel šel a vzal beránka kvůli krvi, vzal mu život; ne ovoce stromu, přinesení jablek a banánů a hrušek. Ale Abel, díky duchovnímu zjevení, Židům 11, obětoval Bohu lepší oběť — Bůh to dosvědčil, protože mu to bylo zjeveno vírou.

Matouš 16:17, 18

⁸⁸ A právě tam Bůh postavil svou církev: „Protože tělo a krev ti to vůbec nezjevily. Nenaučil ses to v nějakém semináři. Nikdo tě to nikde nenaučil. Ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil.“ Ta hlavní věc tady je zjevení, pro celou církev. „Na této skále (zjevení Ježíše Krista) postavím svou církev.“

Matouš 16:18

⁸⁹ Mohli jste přijímat to, co říká pastor; mohli jste přijímat to, co vyučují v semináři; mohli jste přijímat to, co říká církev — a stále to ještě není správné. Mohli byste být schopni to s výřečností vysvětlit. Ale dokud vám Bůh nezjevil, že Ježíš Kristus je Jeho Synem, a že jste spaseni skrze Jeho krev... „Na tomto zjevení — že On je můj Spasitel — na té skále postavím svou církev a brány pekla ji nedokážou přemoci.“

⁹⁰ A tak potom vidíte, proč je satan tak proti knize Zjevení. Cokoliv, co je zjeveno, duchovní zjevení, satan je proti tomu. A proto on je dnes tak proti této službě, protože čím ona je? Zjevováním Krista.

⁹¹ Ať si jde církev dál se svými velkými denominacemi a organizacemi, a svými malými květnatými poselstvími a tak dále. Ať si

klidně jdou dál. Tam satan potíže dělat nebude. Oni nemají žádné problémy. Každý je plácá po zádech. Ale přichází čas, že Bůh skrze Ducha svatého znovu v církvi zjevuje Krista, s mocí a projevy uzdravování nemocných a konání znamení, o kterých řekl, že budou provázet věřící. Pak se satan na své posteli převrací. Musí ohledně toho něco podniknout. Až do té doby se satan nezajímá, nakolik jsi členem církve. O to se nezajímá.

Jan 14:12

92 Ale když ti Kristus zjevuje, že je Synem Božím; a skutky, které On dělal, ty je děláš také... Ne nějaké jiné skutky, ale ty samé skutky. „Kdo věří ve mne...“ svatý Jan 14:12: „Kdo věří ve mne, skutky, které dělám já, bude dělat i on (dělá ty stejné skutky), a větší než tyto,“ protože Kristus nemohl kázat, že křest Duchem svatým bude větší. On je do toho nemohl uvést, protože Duch svatý ještě nebyl dán.

Marek 16:15

93 Ale když Ježíš přišel a obětoval svůj život, a Duch svatý se vrátil, pak oni mohli dávat lidem věčný život. To je to větší. Ale znamení a divy... Ježíš u Marka 16 jasně řekl: „Jděte do celého světa a kažte evangelium všemu stvoření.“ Jak daleko? Do celého světa. Pro koho? Pro každé stvoření. Tak dlouho, dokud je Evangelium kázáno, tato znamení budou provázet ty, kteří věří. A když se to stane zjevením, bratře, pak jsi blízko království.

Matouš 16:18

94 „Na této skále postavím svou církev a brány pekla ji nedokážou přemoci.“ Protože muž nebo žena, kteří někdy byli o samotě tam vzadu na poušti, tak jako Mojžíš, a skrze Ducha svatého jim bylo ukázáno zjevení Boží, takovým člověkem nemůže nic zatrást. On je maximálně pevný a stálý. Satan nenávidí zjevení. On ho vůbec nemá rád — ono maří jeho plány.

Zjevení 1:3

95 Povaha této knihy ukazuje, že ji nenapsal Jan. To je pravda. Protože oni... je to jeho spis, ale ne jeho inspirace. Je to Boží inspirace, která tuto knihu napsala. Dobře. Podívejme se teď, co tady ona říká: „Požehnaný je ten, kdo čte a ti, kteří slyší... toto proroctví a zachovávají to, co je v něm napsáno; neboť čas je blízko.“

96 Jaký čas je blízko? Čas, kdy je Jeho církvím oznámeno kompletní Zjevení Ježíše Krista, a když věky postupně plynou, je jim to jednoduše zjeveno. My jsme teď právě na konci času, a tak jsme opravdu na konci světa. Jsme u vyvrcholení dějin světa.

⁹⁷ A než tento týden skončí, a *pokud* Bůh bude s námi a pomůže nám, dokážeme, že jsme na konci věků církve. Jsme ve Filadel... nebo v Laodicejském věku církve, na konci všech věků. Jsme na konci celého politického světa. Jsme na konci celého přirozeného světa. Jsme na konci všech věcí. Jsme na konci každé přirozené věci, a jsme připraveni, abychom vešli.

⁹⁸ Když jsem jednou přijížděl — myslím si, že jsem jel do Shreveportu nebo se odněkud vracel — a rozhlížel jsem se kolem. Řekl jsem: „Stromy umírají. Tráva usychá. Květy umírají. Já umírám. Svět umírá. Všechno umírá. Všechno v tomto světě umírá.“ My tady dnes ráno sedíme a umíráme!

⁹⁹ Určitě je někde svět, kde nic neumírá. Jestli existuje takový, kde všechno umírá, tak musí být takový, kde všechno žije. To je to, po čem toužíme, abychom se dostali na to místo, kde stromy stojí a neumírají; jít tam, kde všechno je nesmrtelné, a všechno setrvává v Boží slávě.

Zjevení 1:1, 3

A teď, ty první tři verše, které jsme měli, položily základ. První verš, zjevení Ježíše Krista; druhý, Janovi to bylo dáno andělem; a třetí, požehnaný je ten — požehnání pro ty, kteří to čtou. A pokud nedokážeš číst, požehnaný je ten, který slyší. Pokud nemůžeš číst, jen tomu naslouchej. To je vše. Požehnaný je ten, kdo čte a pokud nemůžeš číst, požehnaný je ten, kdo slyší, protože čas je blízko.

Zjevení 1:3

¹⁰⁰ A teď si představme, co... v principu to tady znamená, že Jan, ten písař, když to sepisoval... Tohle je tady Jan, který jednoduše sděluje ta požehnání, a tak dále. A myslím si, že to bylo proto, že ve Starém zákoně se kněz ráno postavil a četl Písma a shromáždění poslouchalo. Mnozí neuměli číst, a tak on řekl: „Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší.“ Rozumíte, ten, kdo čte, a ten, kdo slyší. Ten, kdo čte, a ten, kdo slyší, je požehnaný. A tak jestli se jednoduše posadíte a budete to poslouchat, jste požehnání. „Blaze tomu, kdo čte, i těm, kteří slyší... protože čas je blízko.“

Zjevení 1:4

¹⁰¹ A teď od 4. do 6. verše to je pozdrav církvi. A teď bychom chtěli vzít tento 4. až 6. verš. A předtím, než do toho pronikneme, chtěl bych, aby se teď každý snažil usilovně přemýšlet. Co to teď je? Je to zjevení Ježíše Krista, tam kde Bůh sňal oponu času. Tady je čas, který Ježíš nemohl vidět, když byl tady na zemi, ty církevní věky, to, co se stane.

102 A tak Bůh sňal tu oponu, stáhnul ji a dovolil Janovi nahlédnout dovnitř a uvidět, co každý církevní věk bude dělat, a napsal to do knihy a rozeslal těm sedmi církvím. Co to je? Kristus zjevený ve dnech svého působení. Tato kniha je plná děje. A je to prorocká kniha, kterou Kristus dal... Bůh nám ji dal prostřednictvím svého anděla, bylo to sepsáno Janem, s požehnáním pro všechny, kteří to budou číst nebo poslouchat, když je to čteno, protože je blízko čas, kdy se to všechno vyplní. A teď už to máme dobře uspořádáno.

Zjevení 1:4

103 A pamatujte, máme na paměti církev. Tady na jedné straně církev začala; a zde na druhé straně církev končí. Více do toho vejdemo v pondělí večer, když se dostaneme k věkům církve.

Jan sedmi sborům, které jsou v Asii: Milost vám a pokoj od toho, který je a který byl a který přichází, a od sedmi duchů, kteří jsou před jeho trůnem.

104 Teď se dostáváme do těch tajemných a hlubokých částí těch symbolů. Je to adresováno sedmi církvím, které jsou v Malé Asii. Ony měly... Ty věky v tamté době měly nastat v budoucnu, a On je vyzvedl a pochválil za jejich práci a za to, co vykonaly. Ale teď; je to adresováno těm církvím, těm sedmi církvím, které jsou v Malé Asii.

105 No, Malá Asie, to nebyla celá Asie, celý kontinent Asie. Byla to jen malá část. Oni tvrdí, že to je místo o rozloze asi jako stát Pensylvánie, rozumíte, nebo něco takového, nebo jako Indiana — prostě malá oblast, kde se nacházelo těch sedm církví. V té době bylo víc církví než jen tyto, ale toto zjevovalo jejich charakter. Teď tu čtu to, co jsem o tom vzal z historie. A... „Zlořečený je ten, kdo slyší... a neposlouchá to.“

Zjevení 1:4

106 A teď to vchází do toho času 4. verše, ze kterého tady chceme něco vysvětlit. „Od Toho, který byl a který je a který přichází; a který má sedm Duchů... od těch sedmi Duchů, kteří jsou před Jeho trůnem.“ A teď, ti Duchové, k nim se dostaneme později.

Tady to vyjadřuje, pokud si toho tam všimnete (a rovněž v 7. nebo v 8. verši), On se vrací a říká a znovu vyjadřuje... Sledujte teď, těch sedm církví je osloveno: „od Toho, který je a který byl a který přichází“. Který byl (jednou), je teď a který přichází. On tady teď vyjadřuje svůj trojnásobný projev svého díla.

Zjevení 1:8

107 Když teď vezmete 8. verš (za chvíli se k tomu dostaneme), ale vezměme 8. verš:

**„Já jsem Alfa i Omega, počátek i konec,“ praví Pán,
který je a který byl a který přichází, ten Všemohoucí.**

Zjevení 1:4

¹⁰⁸ A teď před sebou máme 4. a 6. verš. Oba sdělují totéž. V jednom se říká: „tomu, který je a který byl a který přichází“. Co se tady snaží církev předložit? Svě Božství. Lidé se z Něj dnes snaží udělat proroka. On je ale víc než prorok. A někteří lidé se z Něj zase snaží udělat tři bohy. On není třemi bohy. On je jedním Bohem, který žil ve třech úřadech, třech projevech toho stejného Boha. A teď si zapamatujte, to je zjevení, a kdokoli ho slyší a nezachovává slova této knihy, jeho díl bude z knihy života odejmut. Ježíš nezjevuje sám sebe jako tři bohy, ale jako jednoho Boha a tři úřady.

¹⁰⁹ Ó, za chvíli to bude velice bohaté, když se dostaneme do těch církevních věků a uvidíme, kde to oni ztratili. Na Nicejském koncilu to způsobilo velké rozdělení. Oba *směry* se dostaly na ty krajní konce. A tutéž věc udělali znovu v těchto posledních dnech. Znovu zrovna tak jako na tom Přednicejském koncilu; protože bude ještě další, jsem si tím tak jistý, jakože tady stojím.

¹¹⁰ Katolické a protestantské církve něco dají dohromady anebo spolu budou zajedno. Podívejte se tam na toho arcibiskupa z Canterbury, jak se to všechno dává dohromady. A tady v Bibli není žádné učení o trojjediném Bohu. Je jenom jeden Bůh. A to je zjeveno tady v knize Zjevení, aby tu celý ten kánon Písem mohl být dokázán, a Kristus na to položil svou pečeť. To je to. Jestli z toho někdo něco ubírá nebo k tomu přidává, jeho díl bude vzat z knihy života. A tak k tomu nepřistupujte sobecky, přistupujte k tomu s otevřeným srdcem a otevřenou myslí.

¹¹¹ Tedy, na Nicejském koncilu došli k *závěru* ohledně dvou velkých rozhodnutí tykajících se... Ó, mnozí z nich v tamtom čase raných církevních otců měli dva extrémní názory. Jeden byl o trojjediném Bohu, trojiční; a ten druhý byl o jednom Bohu. A oba ty směry vznikly a dostaly se na dvě větve, takhle. Trojjedinost se stala místem Boha ve třech osobách a jednotáři se stali unitáři, a ve svém omylu zašli stejně daleko jako ti druzí. A tak se oba dostaly na tenký led. Ale rovnou tady je zjevována pravda.

Matouš 1:18

¹¹² Ježíš nemohl být svým vlastním Otcem. Ani... jestliže měl otce mimo Ducha svatého, pak je nemanželským dítětem, a ne... On byl počatý z Ducha svatého a *přitom* řekl, že Jeho Otcem byl Bůh. A tak

Duch svatý a Bůh... To je Matouš 1:18. Jestli... Duch svatý a Bůh musí být tou stejnou osobou, jinak by měl dva tatínky.

113 A On byl nazván Emanuelem, což je „Bůh s námi“. On tvrdil, když byl tady na zemi, že On a Otec jsou jedno. Mám tady všechna ta místa Písma poznamenaná, abyste si to mohli vyhledat, pokud byste k tomu měli otázky nebo něco takového.

Zjevení 1:8

114 A teď, když On tady byl projeven jako trojnásobný úřad Jeho jsoucna: Ten, který byl, ten, který je, ten, který přichází, ten Všemohoucí... Tady nemáme co do činění se třemi bohy; tady je jeden Bůh. A na Nicejském koncilu, aby to mohli udělat... aby to mohli udělat, museli vzít trojici, protože v římském světě měli mnoho bohů.

1. Timoteovi 2:5

115 Oni se modlili ke svým mrtvým předkům. Mám tady historii, ze které bychom to mohli citovat, rozumíte. Oni se modlili ke svým mrtvým předkům. A proto měli svatou Cecílii a svatého Markuse, a svatého, svatého, svatého, svatého, svatého; a přitom apoštol Petr řekl: „Není jiný prostředník mezi Bohem a člověkem, kromě člověka Krista Ježíše.“ Jeden *prostředník*.

116 Oni museli mít trojičního boha, tak aby... Oni měli Jupitera, Marse, Venuši, a *nepřipadalo* jim to správné vložit to všechno na jednoho Boha. A tak to prostě rozdělili a udělali z trojnásobné služebnosti Boha tři rozdílné bohy.

1. Timoteovi 3:16; Zjevení 1:8

117 Ale On tady v tom zjevení jasně říká, kým je: „Já jsem Ten, který byl, ten, který je a ten, který přichází, ten Všemohoucí.“ Za chvíli se k tomu dostaneme. On řekl: „Já jsem Alfa a Omega“ — A až Z, celá... ta řecká abeceda; Lilie z údolí, Sáronská růže; Otec, Syn, Duch svatý; ten, který byl, který je a který má přijít; kořen a rod Davidův. On je Bůh! Bůh s... 1. Timoteovy 3:16: „Bezesporně veliké je tajemství zbožnosti: neboť Bůh byl projeven v těle, viděn anděly, uvěřilo se mu na světě a byl přijat do slávy.“ Bůh! Ne třetí osoba nebo prorok, ale sám Bůh projevený v lidské podobě. A to je zjevení, zapamatujte si to.

118 No, Bůh na počátku byl tím velkým Jahve, který žil v ohnivém sloupu, vznášel se nad Izraelem a vedl je. To byl Bůh, anděl smlouvy. Sestoupil na horu a celá hora se vznítla. Z té hory šlehal oheň a napsal Desatero přikázání. On byl pro své děti, svou vyvolenou rasu lidí, ty Židy, nazván Božím otcovstvím.

Kolossenským 2:9

119 Potom se ten samý Bůh zjevil v panensky narozeném těle, které stvořil v lůně Marie, a žil v tomto stánku a postavil svůj stan, tak jak to bylo, mezi lidskými bytostmi. A ten stejný Bůh byl učiněn tělem a přebýval mezi námi. Tak to říká Bible. Bůh byl v Kristu. To tělo, to byl Ježíš. Ježíš, v Něm přebývala plnost Božství tělesně. Nemůžeme z Něj teď udělat tři osoby. Nekřtíme ve tři bohy. Je jeden Bůh, rozumíte. Jeden Bůh.

Jan 16:28; Skutky 9:4

120 Tedy, tento stejný Bůh se stal tělem. On řekl: „Přišel jsem od Boha a vracím se k Bohu.“ Potom, co při své smrti, pohřbu a vzkříšení a nanebevstoupení zmizel ze země, se s Ním Pavel setkal na cestě do Damašku, když se ještě jmenoval Saul. A ozval se hlas a řekl: „Saule, Saule, proč mě pronásleduješ?“

Skutky 9:5

On řekl: „Kdo jsi?“

Skutky 9:5

121 A On řekl: „Já jsem Ježíš.“ A On byl ohnivým sloupem, světlem, které oslepilo oči toho apoštola. On se vrátil. Ten stejný Ježíš se vrátil znovu zpět k Bohu Otci. A proto řekl: „Zde jsem, ten Všemohoucí,“ v té samé podobě, ve které byl předtím, než byl učiněn tělem.

122 A Jeho tělo, ve kterém žil, se jmenovalo Ježíš, ten muž, kterého známe, Ježíš... A teď, jako... Mnozí z vás, moji drazí jednotáři, křtíte ve jménu Ježíš. Jste na omylu. V dnešním světě jsou stovky Ježíšů, ale Pán Ježíš Kristus je jenom jediný. On se jako Kristus narodil. Ježíšů je spousta. S mnohými z nich jsem se setkal. Ale Pán Ježíš Kristus je jenom jeden. On je Bohem.

123 A Otec, Syn a Duch svatý, to nejsou jména; to jsou tituly, které se vztahují k jednomu jménu. Říkáte: „Křtíte ve jménu Otce, Syna, Ducha svatého.“ Otec není jméno a Syn není jméno, a Duch svatý není jméno. To je titul jako „člověk“. To je to, co to je — Duch svatý, člověk... nebo duch, Duch svatý.

124 Pak říkáte: „Ve jménu Otce.“ Podívejte na ty otce a syny vašich synů. Podívejte se tady na ty lidské bytosti, vidíte. Otec, Syn a Duch svatý, to není jméno. Je to titul, který provází jméno Pána Ježíše Krista.

125 A tímto způsobem křtila na začátku apoštolská církev. A zeptám se kohokoliv, aby mi ukázal jediný text Písma, nebo jediný případ v historii, kde byl někdo v křesťanské církvi pokřtěn nějakým jiným způsobem než... pouze ve jménu Ježíše Krista, dokud nevznikla

Katolická církev. A oni si osvojili Otce, Syna a Ducha svatého jako vyznání víry.

126 Přineste si vaše historické knihy, někteří z vás historiků. Taková věc prostě neexistuje. Po roce 304 po Kristu... v roce 304 byl zaveden trojiční křest, na trojjediného Boha — Boha Otce, Boha Syna, Boha Ducha svatého. To je pohanství. Než tento týden skončí, přečtu vám to z knih, a ukážu vám to na základě Bible. Dnes ráno se zabýváme zjevením... a dokážeme, odkud to přišlo a jak to vzniklo. Zpět k pravdě, bratře. Jsme v posledním dni.

127 Počkejte, až se dostaneme k té Efezské církvi a přirovnáme ji k té Laodicejské a podíváme se, co se mezi nimi dělo. Uvidíte, jak se tam ta věc vetřela. Dojdeme do Lutherova věku, o kterém je řečeno: „Máš jméno, že jsi živý, ale jsi mrtvý.“ Samotné slovo „Sardy“ znamená mrtvý. Oni to ztratili v průběhu těch patnácti století temných věků. Každá z těchto církví si to udržela až do toho času. A pak, když došlo k Nicejskému koncilu v roce 606... [v roce 325 – pozn. Překladaatele] potom to jméno zrušili a udělali z toho tři bohy.

Zjevení 1:8

128 On tady říká: „Jsem ten, který byl, ten, který je a ten, který má přijít, ten Všemohoucí.“ Jistě. On měl tady na zemi trojnásobné bytí. Když byl na zemi, byl trojnásobnou bytostí. Na zemi byl prorokem. V nebi je rovněž knězem. A když se vrací znovu na zem, bude králem. Prorok, kněz a král: Ten, který byl, který je a který má přijít. Ten, který byl, to byl Ježíš, prorok. Ten, který je teď, to je kněz, přinášející duchovní oběti — velekněz, který je schopný soucítit s našimi slabostmi a dává sám sebe poznat a dokazuje, že je v našem středu. Prorok, kněz a král; ale pouze jeden Bůh.

Zjevení 15:3

129 Když byl tady na zemi, byl prorokem, Slovem. Tím věrným svědkem, jak Ho Bible nazývá trochu později. Věrný svědek, to je prorok. On byl knězem. Ale když... On je teď knězem; a když přijde, bude králem. Kdybyste obrátili pár stránek a přečetli si Zjevení 15:3, můžete tam ve Zjevení 15:3 vidět... Otevřme si to tady a přesvědčme se, jestli bude králem; jestli je králem, když přijde. Přecházíme teď do Zjevení 15. kapitoly a 3. verše:

A zpívají píseň Božího služebníka Mojžíše a píseň Beránkovu:

„Veliké a předivné jsou tvé skutky, Pane Bože Všemohoucí, spravedlivé a pravé jsou tvé cesty, Králi svatých!“

130 Čím On byl tady na zemi? Prorokem. A jak lidé poznali, že byl prorokem? On předvedl znamení Mesiáše, což *měl být* prorok. Ó, ať je požehnáno jméno Páně! Jak jen to mohli přehlédnout? Protože vyhlíželi něco jiného. A On předvedl znamení Mesiáše, a oni to nechtěli slyšet. On byl prorok.

5. Mojžíšova 18:15, 19

131 Mojžíš řekl: „Pán, váš Bůh, vám vzbudí proroka jako já. A stane se, že když toho proroka nebudou poslouchat, budou z lidu vyhlazeni.“

Jan 1:1, 14

132 On byl na zemi prorokem. Protože byl čím? Věrným svědkem Božího Slova. Amen. On byl projeveným Božím Slovem. Svatý Jan 1. kapitola: „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh... a to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ On byl tím pravým a věrným svědkem Božího věčného Slova. On byl tím Slovem. On byl Božím Slovem.

Jan 8:28; Jan 10:30; Jan 14:10

133 A jelikož byl Slovem, tak byl prorokem; protože jím protékalo Slovo Boží a mluvilo pouze ty věci, které... „Já nemohu udělat sám od sebe nic, ale jen to, co mi ukazuje Otec, abych udělal.“

„To nejsem já, který dělá ty skutky, ale Otec, který ve mně přebývá, On koná ty skutky.“

„Já a Otec jsme jedno.“

„Můj Otec je ve mně,“ řekl Ježíš, ten muž, ta tělesná schránka.

Žalm 83:18; Zjevení 22:16

134 Bůh má mnoho titulů. Jahve, Jahve-jireh, -rapha, -manasses. Ó, mnoho. On má sedm složených vykupitelských jmen. On má mnoho titulů: Růže Sáronská, Lilie z údolí, Jitřní hvězda, Otec, Syn, Duch svatý — to všechno. Ale má jenom jedno lidské jméno. Bůh měl pouze jedno jméno, a to bylo Pán Ježíš Kristus.

135 Když se narodil jako Kristus, Pán, o osm dnů později Duch svatý nazval Jeho jméno Ježíš. Jeho matka Ho dala obřezat a dala mu jméno Ježíš. On se narodil jako Kristus, tak jako já jsem se narodil jako Branham. Když jsem se narodil, byl jsem Branham, a bylo mi dáno jméno William. Amen. A On se narodil Kristem, Spasitelem, a když mu bylo osm dnů, bylo mu dáno jméno Ježíš. A On byl tím projeveným Pánem

Slávy. A tak On je Pánem Ježíšem Kristem, tím Bohem Slávy, který se projevil mezi námi. Ó, tady On je.

¹³⁶ Na zemi byl prorokem, ve Slávě je knězem; když přichází, je králem. Ó, to se mi líbí! Prorok, věrný svědek Slova; kněz se svou vlastní krví před Bohem; král, král svatých. Ne král toho světa; On je král svatých. Máme pozemské krále, kteří jsou nad lidmi; ale my máme také Krále a království. A proto jednáme jiným způsobem.

¹³⁷ Jak jsem před nedávnem řekl o mé manželce... Šli jsme tady do obchodu a tam jsme uviděli skoro zázrak — v letním období na sobě měla nějaká žena šaty. A já jsem řekl: „To je zvláštní věc.“ Řekl jsem: „Kdybych měl s sebou fotoaparát, udělal bych její fotografii.“ Rozumíte, protože to byla první žena, kterou jsme viděli v sukni — víte, byla oblečena, tak jak by měla žena být oblečena.

A manželka řekla: „No, proč je to tak, Bille, že naši lidé se oblékají... je nám přikázáno...?“

Řekl jsem: „To nejsou naši lidé; to jsou Boží lidé. Od Božích lidí je vyžadována svatost.“

Ona řekla: „Dobře, copak oni nechodí do kostela?“

Řekl jsem: „Tamhle je jedna žena, která zpívá v pěveckém sboru v jedné ze zdejších církví.“

„Dobře, a proč to tak je?“

¹³⁸ Řekl jsem: „Protože ona není jinak vyučována.“ Přesně tak to je. To je ta tělesná církev, kterou se budeme tento týden zabývat — duchovní církev, tělesná církev. Ony jsou všechny unášeny proudem zpět k církvi matce, jak říká Bible ve Zjevení 17, že se to tak stane. Ony se tam teď všechny vracejí — a takto se chovají, organizují to. „Hochu, my jsme jistou... my se organizujeme. My jsme tohle, a my jsme tamto.“

Ale od počátku to tak nebylo — oni z církve veškerou tu moc berou a vkládají ji na nějakého biskupa nebo papeže. Bůh je ale ve své Církvi, uprostřed svého lidu a sám se projevuje skrze laiky a všude. No, ale v tomto dni...

Řekla: „No, my nejsme Američani?“

¹³⁹ Řekl jsem: „Ne. My tady žijeme, ale nejsme Američani. My jsme křesťané. Naše království je seshora.“ A jestliže naše životy pocházejí tam seshora, pak se tak chováme, protože jsme přišli... Náš život je z toho svatého místa. On vypadá jinak, on se obléká jinak.

140 Ty ženy tam seshora mají dlouhé vlasy a nemají na obličejích manikúru a nechodí v šortkách. Ony nosí sukně a oblékají si dlouhé šaty a oblečení a mají dlouhé vlasy a podobně. A tak ta povaha toho tam seshora se na nás tady odráží. Ti muži nekouří, nežvýkají tabák, nelžou, nekradou. Oni chodí... jejich duchové pocházejí ze svatého místa. Působí, že jednají svatě a navzájem se uznávají jako bratři. To je to.

141 My jsme z království, a máme Krále. A On je Králem svatých, a slovo „svatý“ pochází ze slova posvěcený. A když je dotyčná osoba posvěcena, pak Kristus, Duch svatý se do toho srdce nastěhuje a stává se v něm králem. Ó! To by nemělo minout cíl. Ó, když ta posvěcená Boží nádoba, Kristus — ten Král, Duch svatý — se tam nastěhuje... a král má své panství. Amen! Když celá vaše bytost je ovládána Králem svatých, královstvím... Každé království na zemi se zachvěje a zhroutí následkem atomové moci, ale Bible říká, že my obdržíme království, které je neochvějné. Král svatých.

142 Chci, abyste si také všimli symbolů Krísta, zde v Bibli a tady na zemi. Na zemi byl prorokem. Věříte tomu? Prorok je Slovem. My to víme. Slovo „prorok“ znamená božský vykladač Slova. Božské Slovo bylo napsáno a prorok má v sobě božského Božího Ducha.

Jan 10:35, 36

143 A vy víte, že prorok ve Starém zákoně byl nazván „bohem“. Kolik z vás to vědělo? Ježíš řekl: „Jestliže oni nazvali bohy ty... Copak není napsáno ve vašem Zákoně: Jste bohové? A jestliže oni nazvali bohy ty, ke kterým přišlo Slovo Boží [k prorokům], jak mě můžete odsuzovat, když říkám, že jsem Syn Boží?“

4. Mojžíšova 12:6; 5. Mojžíšova 18:22

144 Protože on byl nazván „bohem“, protože on v sobě nosil Slovo Boží — „Tak praví Pán“ — a proto slovo „prorok“ znamená, že jeho výklad se nemá s něčím jiným míchat, rozumíte. Jestliže Bůh... On říká: „Pokud mezi vámi bude někdo duchovní nebo prorok, já Hospodin k němu budu mluvit. A když to, co říká, se stane, tak ho poslouvejte, protože já jsem s ním. Ale pokud se to nestane, neposlouvejte ho; já jsem ho neposlal.“ To je způsob, jak to poznáte.

145 A pak, vidíte, ten božský výklad Slova se musí shodovat s tímto konečným zjevením pro církev. On je Bohem, tím Všemohoucím. Na zemi byl prorokem, což je orel. Kolik z vás ví, že prorok je považován za orla?

146 Orel je nejsilnější pták, kterého máme, ten nejsilnější. Křídla některých orlů mají rozpětí od jednoho konce po druhý až přes čtyři

metry. Může vzlétnout do takové výšky, že kdyby se ho nějaký jiný pták pokusil následovat, tak by se rozpadl na kusy. Vypadala by mu pera a on by se rozpadl. Proč? On je takto speciálně postaven. A k čemu by mu to bylo dobré se do takové výšky dostat, kdyby nevěděl, co dělá, když se v té výšce nachází?

147 Mluvíte o zraku jestřába? Měli byste vidět oči orla. Jestřáb možná uvidí slepici. To je pravda. To je to, co se dnes děje s některými z těch jestřábů. Ale říkám vám, orel se vznáší... kdyby se ho jestřáb pokusil následovat, tak by zemřel. Udusil by se. On se nemůže vznést do těch sfér, kam může orel. A pak, orel má takové oči, že když se dostane tam nahoru, může vidět tak daleko. A proto Bůh nazval své proroky orly. On se vznáší tam nahoru, on je orel. On dokáže vidět daleko.

Zjevení 1:8

148 A Kristus na zemi byl orlem. Když zemřel, byl knězem. A to Jej udělalo beránkem. Souhlasí to? A když přijde znovu, bude králem, bude lvem. Amen. Lvem z Judova pokolení. Amen. On je orlem, beránkem a lvem. Amen. Otcem, Synem a Duchem svatým; prorokem, knězem a králem; tím, který byl, který je a který má přijít; ten Všemohoucí, Alfa a Omega — od počátku až na konec, ten věčný Bůh.

149 Rád bych se vás zeptal, některých z vás, vzácných katolíků, kteří to nazýváte věčným Božím synovstvím. Bůh... věčné synovství Ježíše Krista s Bohem. Jak můžete takové slovo vyslovit? Já jsem jen takový omezenec se sedmi třídami základní školy, ale tolik rozumu přece mám. Slovo „syn“ *mluví o tom, že to musí mít začátek*. A tak jak On může být věčný a být synem? Věčnost nemá začátek ani konec. A tak On nemůže být věčným synem a potom mít počátek, protože taková věc jako věčný syn neexistuje. Syn měl počátek, a tak nemůže být věčný.

Kolossenským 2:9

150 Vidíte, On je věčným Bohem, ne věčným synem. Sláva! Ten Všemohoucí, Jahve-jireh, Jahve-rapha, zjevený v těle. V Něm přebývala plnost Božství tělesně. A v den Letnic, když ten ohnivý sloup sestoupil na lidi, všimli jste si toho? On se rozdělil. A ohnivé jazyky spočinuly na každém z nich — oheň, jako jazyky spočívající na každém. Co vlastně Bůh dělal? Rozděloval sám sebe do církve, mezi všechny; dával ženám, mužům a všem z nich část svého Ducha, rozděloval sám sebe mezi svou církev.

151 Jak může přijít nějaký člověk a říct: „Tím svatým mužem je papež? Tím svatým mužem je biskup?“ Ten svatý muž, to je Kristus, Duch svatý v nás. Jak můžete tvrdit, že laici nemají co mluvit? Každý

z vás má právo něco říct. Každý z vás má nějakou práci k vykonání. Každý z vás má nést to poselství. Sláva!

Jan 14:20

152 Duch svatý v den Letnic rozdělil sám sebe, Bůh rozdělil sám sebe. „Toho dne poznáte, že já jsem v Otci a Otec ve mně, já ve vás a vy ve mně;“ v tom dni Duch svatý nade všemi a ve všech a skrze všechny. Amen. Tady to je.

Zjevení 1:5

153 Duch svatý má právo se pohybovat, kdekoliv chce a působit, na kom chce. Nejste povinni přijímat to, co řekne nějaký biskup nebo kněz. On je naším jediným knězem. To je pravda. Veleknězem. Tedy... prorok, kněz a král.

... a od Ježíše Krista, jenž je věrný svědek, ten Prvorozený z mrtvých [k tomu se dostaneme] a vládce králů země. Tomu, který si nás zamiloval a omyl nás od našich hříchů svou krví...

154 Tady to slovo „omyl“ ve skutečnosti v řečtině znamená „vysvobodit“. On nás vysvobodil z našich... my jsme byli připoutáni k zemi našimi hříchy. Nemohli jsme vidět, nemohli jsme slyšet, neměli jsme ani tušení o nebi nebo o něčem jiném. Ale když sestoupila ta krev, ona přesekla ten provaz a my jsme byli osvobozeni.

155 Jednou jsem četl takový příběh. Může se to tady zrovna hodit. Jeden farmář chytil vránu a přivázal ji. A řekl: „To bude lekce pro ostatní vrány.“ A tak tu vránu uvázal za nohu na provázek, a ta stará chuděra skoro vyhladověla k smrti. Byla tak slabá, že sotva chodila.

A právě to... některé z těch organizací a církví lidi svázaly. Oni prostě nemohou... „No, můžeš jít jenom takhle daleko. Dny zázraků už skončily,“ vidíte. Jste spoutáni. Je to tak. „Taková věc jako Duch svatý neexistuje. On už nemluví v jazycích jako kdysi.“

Židům 13:8

156 On je Bohem. On je prostě tentýž včera, dnes i navěky, Židům 13:8, On žije ve všech těch církvích. Dostaneme se k tomu, když se vypořádáme s tím, co máme pro dnešní ráno, rozumíte. On je Bohem, který žije v každém věku církve. Bude žít v každém věku církve a bude ve svém lidu žít po celou věčnost, protože my teď už v sobě máme věčný život.

A tak tato denominace ji přivázala, rozumíte. „No, dny zázraků patří minulosti. Taková věc jako Božské uzdravení neexistuje.“ A ta chuděra tam pajdala sem a tam, až na tom byla tak špatně, že sotva chodila.

A jednoho dne šel kolem nějaký dobrý člověk. A on řekl: „Víš co, mně je té staré ubohé vrány líto. Ona tam přece přiletěla se jenom nazobát zrní. Jenom takovým způsobem se umí živit. Musí přece něco jíst. Ona si to přece jinak obstarat neumí. Ona si tam jen zobala zrní.“ A tak ten člověk vytáhl nůž a odřízl tu vránu a pustil ji.

A víte co, přiletěly další vrány, slétly se tam a říkaly: „Pojď, Johnny vráno, poletíme na jih. Přichází studené počasí.“

157 A víte co? Ta vrána šla jen tak daleko, jak se to naučila a řekla: „Nemůžu. To pro nás už dnes neplatí. My to už dělat nemůžeme.“ Vidíte? Ona byla tak dlouho přivázaná, že si myslela, že je stále přivázaná, vidíte.

158 A tak je to s mnoha lidmi. Vy jste svázaní vyznáními víry a denominacemi, které pocházejí od té staré matky prostitutky tam z minulosti, která vám říká, že Ježíš Kristus není tím stejným a že taková věc jako uzdravení neexistuje; a že neexistuje křest Duchem svatým a takového druhu nesmysly, které se vám snaží namluvit tamti... Byli jste tak dlouho přivázaní, že si stále myslíte, že jste přivázaní.

Jan 3:18

159 Ten dobrý muž, Kristus, dal svou krev, aby nás mohl umýt a osvobodit z našich hříchů. Co je hřích? Ptám se každého, aby mi řekl, co je hřích? Hřích je nevíra. To je pravda. „Kdo nevěří, už je odsouzen.“ A tvůj hřích je ta jediná věc, která tě drží před tím, abys byl volný. Je to tak, protože Bůh tě od tvé nevíry osvobodil, ale ty jsi tak spoután vyznáními víry, že si stále myslíš, že jsi přivázaný — a prostě hladovíš až k smrti, rozumíš, a pajdáš sem a tam.

„Já jsem presbyterián, já jsem metodista, já jsem baptista. Oni mi říkají... Já jsem z církve Kristovy. Dny zázraků už skončily. Takové věci neexistují.“

Jan 8:36

160 Ty ubohá vyhladovělá vráno! Proč sebou dnes ráno nepohneš? Proč neodletíš? Haleluja! Roztáhni dnes ráno svá křídla a odleť za sluncem spravedlnosti, na jehož křídlech je uzdravení. Amen. To je to. To je to, bratře, sestro. Ó, koho Syn vysvobodil, ten je opravdu svobodný. Ano, pánové.

„No, můj pastor... to je hloupost.“

Bible říká, že jsi svobodný. To je pravda. Jsi svobodný.

„Moje církev...”

No, osvobod' se od toho. On nás umyl a osvobodil nás z našich denominací svou vlastní krví a učinil nás svobodnými, abychom mohli přemýšlet sami za sebe a jednat sami za sebe a mluvit sami za sebe a jednat o své vlastní vůli.

„No, kdybych se vrátil a řekl pastrovi, že musím být znovu pokřtěn, on by...”

A co: „Přece jsi svobodný?” Tohle je zjevení, však víš. Dobře. Jsi svobodný! Jestli jsi byl takhle pokropený nějakou malou solničkou: „Ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého,” je tady dnes ráno připravený bazén s vodou, rozumíte. Ano, přátelé. To není správné.

¹⁶¹ A tak už nejsi spoutaný. Jsi svobodný, ale možná si to neuvědomuješ. Ale dovol, že ti dnes ráno řeknu, že Bible říká, že On nás osvobodil z našich hříchů, z naší nevíry, abychom mohli přijmout zjevení Ježíše Krista. Odejdi jako svobodný!... nemusíš přijímat to, co o tom říká nějaká církev. Přijmi to, co o tom říká Bůh. Zde je Jeho zjevení, které zjevuje, kým On je.

„Vždycky jsem věřil, že Bůh, Otec, má dlouhý bílý vous, bílé vlasy; a Syn je mužem ve středním věku a Duch svatý je takovou figurkou, která připomíná chlapce.” Bratře, to je pohanství. To dělá pohan. Ty věříš ve tři bohy.

5. Mojžíšova 6:4; Zjevení 22:16

¹⁶² Samotné první přikázání... Jaké je první přikázání? „Slyš, ó, Izraeli, já jsem Hospodin, tvůj Bůh, jeden Bůh.” To je to. On je jedním Bohem; ne třemi bohy. On žil ve třech služebnostech, sloužil na třech místech. On je prorok, kněz a král. On je orel, beránek a lev. On je Lilie z údolí, Sáronská růže, Lilie z údolí a Jitřní hvězda. On je kořen i rod Davidův. On je vším od A do Z. On je Otec, Syn a Duch svatý. On je tím vším, ale je jeden. On je jediný Bůh. To jsou Jeho tituly, které Ho provázejí, ale existuje jeden Bůh.

¹⁶³ Na žádné stránce této Bible ani v průběhu historie (až do vzniku Katolické církve) nebyl nikdy nikdo pokřtěn ponořením ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého. Pokud mi ukážete takovou stránku nebo něco... Napište to a položte mi to sem nahoru pro dnešní večer, a já z této modlitebny odejdu a řeknu: „Jsem pokrytec. Učil jsem lidi nesprávně.”

164 Pokud mi ukážete jediný text Písma nebo uvedete jedno místo z historie — z ověřených dějin — které mi ukáže, že lidé někdy v Bibli křtili ve jménu Otce, Syna, Ducha svatého; nebo mi ukážete jediné místo Písma... nebo jedinou historickou knihu, jedinou stránku, jediný záznam v historii, kde byl někdo někde pokřtěn ve jménu Otce, Syna a Ducha svatého až do Nicejského koncilu Katolické církve — přijďte a přineste mi to. A já si na záda nechám připevnit ceduli a budu chodit po Jeffersonville, a vy budete chodit za mnou a budete troubit, a já si na tu ceduli napíšu: „Falešný prorok, který svádí lidi.“

A, pastore, jestli jsi tady dnes ráno a děláš to tak, ty bys měl dovolit, abych to já udělal tobě; rozumíte.

165 Co to tedy je? Je to zjevení. To je zjevení, a je to Duch svatý — Kristus, který posílá své poselství k církvím. Poslouchejte Ho. Poslouchejte to. To je to, co učí Bible.

166 Kam to směřuje? Pokud se nerozhnáváte a v průběhu tohoto týdne neodejdete, vy... vezměte si *spisy* Nicejského koncilu, vezměte si Hislopovy „Dva Babylon“, vezměte...

167 No, dějiny Josepha *Flavia* jsou v pořádku, ale on o Kristu napsal jen jeden odstavec. Říká se v něm, že žil muž, který se jmenoval Ježíš, který chodil a uzdravoval lidi; a že zemřel, nebo Ho Pilát dal zavraždit, nebo Herodes, nebo Ho vydal na smrt. A pak přišli učedníci a ukradli Jeho tělo a schovali ho. A každou noc chodí a uříznou kousek Jeho těla a sní ho. A tak byli kanibaly, a tak... oni ale přijímali Večeři Páně, vidíte. To je tělesný rozum. Josephus není ten, kterého bychom měli poslouchat.

168 Ale vezměte si Foxovu „Knihu mučedníků“. Existují dobré důvěryhodné... Foxova „Kniha mučedníků“. Kolik z vás ji četlo? Jistě. Pembermanovy „Rané věky“ nebo Hislopovy „Dva Babylon“, nebo některé slavné ověřené... největší, které máme, jsou Nicejský koncil — Přednicejší církevní otcové a Nicejský koncil. A zjistíte, že tam o tom není ani zmínka, žádná osoba.

169 Vezměte si svatá Písma a přesvědčte se, jestli byl někdy někdo v Bibli pokřtěn při použití těchto titulů: jménem Otce, Syna a Ducha svatého. To poukazuje na tři bohy. To se hodí pro pohanskou ceremonii. A katolicismus, to není ve světě nic jiného než pohanská forma křesťanství. A z Katolické církve vzešel Martin Luther, John Wesley, baptisté, presbyteriáni, a tak dále.

170 Ale v těch posledních dnech tam byly mezi to umístěny dveře, které znovu otevřely pravdu, o které mluví Bible. A ten velký prorok, který měl v těch posledních dnech přijít na zem, my věříme, že on přichází. Dávejte pozor. A on bude mít církev. No, my to uvidíme.

171 Tedy, pamatujte, že to je zjevení. Nemůžete z toho nic ubrat. No, jaká výzva! Najděte mi jedinou osobu v Bibli, jediné místo, kde někde někoho pokřtili ve jménu Otce, Syna, Ducha svatého, nebo kde někde někoho pokropili (najděte to v Bibli), kvůli odpuštění jejich hříchů. Nikdy to neudělali.

Skutky 19:1

172 A každá osoba, nehledě na to, jak byla pokřtěna, musela přijít a být znovu pokřtěna ve jménu Ježíše Krista, aby mohla obdržet Ducha svatého. Skutky 19; Pavel procházel těmi horními krajinami Efezu a našel tam některé učedníky. Oni měli velké shromáždění. Byli následovníky muže, který se jmenoval Apollos, který byl obráceným právníkem, baptistou, který uvěřil v Jana Křtitele, a skrze Písmo dokazoval, že Ježíš byl Kristem.

Skutky 18:26

173 Pavel tamtudy procházel a v 18. kapitole Skutků se setkal s Aquilou a Priscillou. A pak s nimi šel povečeřet nebo něco takového, s Aquilou a Priscillou. Oni mu řekli o tomto velkém muži. A šli si ho poslechnout. On ho toho večera slyšel.

Skutky 19:2

174 A řekl: „To bylo skvělé. Bylo to znamenité. Bylo to dobré. Ale,“ řekl, „přijali jste Ducha svatého potom, když jste uvěřili?“

A co s vámi, ubozí baptisté tam vzadu, kteří věříte, že jste přijali Ducha svatého, když jste uvěřili?

On řekl: „Přijali jste Ducha svatého potom, když jste uvěřili?“

Někdo namítl: „Takhle to tam napsáno nebylo.“

Skutky 19:2

175 Tomu já odporuji. Mám tady původní řečtinu a rovněž hebrejštinu. Bible v řečtině říká, a stejně tak v hebrejštině a také v aramejštině — ve všech třech — mám je přímo tady, je tam řečeno: „Přijali jste Ducha svatého potom, když jste uvěřili?“ Je to tak. „Přijali jste Ducha svatého poté, když jste uvěřili?“

Skutky 19:2

176 No, oni řekli: „My ani nevíme, že je nějaký Duch svatý.“

Skutky 19:3

A on pak řekl: „Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Skutky 19:3

Oni řekli: „My jsme už byli pokřtěni mužem, který pokřtil Pána Ježíše Krista. Byli jsme pokřtěni Janovým křtem.“ Možná ve stejné jámě s vodou; tím stejným mužem.

Skutky 19:4

¹⁷⁷ Pavel řekl: „To nebude fungovat. On křtil jenom k pokání, ne na odpuštění hříchů.“

Někteří z vás jednotářů teď přicházíte a křtíte nesprávným způsobem. Křtíte ke spasení. Voda ale člověka nespasí; to způsobuje krev, pokání — ne skrze křest za účelem obnovení. Ne, přátelé. Obnovení přichází skrze Ducha. Křest je vnějším vyjádřením vnitřního díla obnovy, která už se stala, rozumíte. Dobře.

Skutky 19:2

¹⁷⁸ Všimněte si. On řekl: „Přijali jste Ducha svatého potom, když jste uvěřili?“

Skutky 19:2

Oni řekli: „My ani nevíme, že je nějaký Duch svatý.“

Skutky 19:3

On řekl: „Jak jste byli pokřtěni?“

Skutky 19:3

Řekli: „Byli jsme pokřtěni Janovým křtem.“

Skutky 19:4

¹⁷⁹ On řekl: „Jistě, Jan křtil k pokání (k pokání) a říkal, abyste uvěřili v něho, v Beránka — ta oběť měla teprve přijít — v Pána Ježíše Krista.“

Skutky 19:5, 6

¹⁸⁰ A když to uslyšeli, byli znovu pokřtěni ve jménu Ježíše Krista. A Pavel na ně vkládal ruce a oni přijali Ducha svatého a mluvili v jazycích a prorokovali.

¹⁸¹ Řekněte mi, že tohle není v Písmu, a ukažte mi na kterémkoliv místě, že byl někdo někdy v Novém zákoně pokřtěn nějakým jiným způsobem než ve jménu Pána Ježíše Krista. Ukažte mi svatého Agabuse a mnohé další, kteří byli pokřtěni, až do času Nicejského koncilu. Každý z nich byl pokřtěn ve jménu Ježíše Krista. Misionáři ta pole obdělávali jménem Ježíše Krista.

¹⁸² Ale když přišel Nicejský koncil, oni museli mít tři bohy. Sesadili Pavla... nebo sesadili Jupitera a umístili tam Pavla. Sesadili Venuši a umístili tam Marii. Oni měli různého druhu bohy a všechny možné

svaté a všechno možné; a zavedli trojiční křest a naservírovali to protestantům. A ti to polykají ještě dnes.

¹⁸³ Ale teď přišla večerní světla. Prorok řekl: „V čase večera bude světlo.“

*V čase večera bude světlo,
stezku do Slávy určitě najdete.
Ve vodní cestě, která je dnešním světlem,
pokřtěni ve vzácném jménu Ježíše...*

*Mladí i starší, čiňte pokání ze všech svých hříchů,
Duch svatý určitě vejde dovnitř.
Večerní světla přišla;
je to skutečnost, že Bůh a Kristus jsou jedno.*

Skutky 2:36

¹⁸⁴ Věříte tomu? Petr o Letnicích řekl: „Ať je vám to známo, dome Izraele, že Bůh toho Ježíše, kterého jste ukřižovali, učinil jak Pánem, tak Kristem.“ 16. verš 2. kapitoly. Ano. „Bůh toho Ježíše, kterého jste ukřižovali, učinil jak Pánem, tak Kristem. Ať to ví s jistotou všechen dům Izraele.“

¹⁸⁵ Hovořil jsem tady nedávno v Davidově domě s jedním Židem. On řekl: „Vy pohané nemůžete rozseknout Boha na tři části a předložit něco takového Židovi. My to víme lépe.“

Řekl jsem: „Je to přesně tak, rabi. My Boha na žádné tři části nerozsekáváme.“ Řekl jsem: „Věříš prorokům?“

On řekl: „Samozřejmě.“

Řekl jsem: „Věříš Izaiáši 9:6?“

Řekl: „Ano.“

Řekl jsem: „O kom to prorok mluvil?“

„O Mesiáši.“

Řekl jsem: „Jaký bude vztah Mesiáše k Bohu?“

On řekl: „On bude Bohem.“

Řekl jsem: „To je pravda.“ Amen. Vidiš, tady to máš. A tak Ho nemůžeš rozseknout na tři části.

¹⁸⁶ Jestliže vy, zdejší misionáři... Jeden z nich tady odchází k Židům — myslím, že ten muž tu sedí. Nikdy se nějakému Židovi nepokoušejte dát nějakého Otce, Syna a Ducha svatého. On vám okamžitě řekne, že ví, odkud to pochází. Z Nicejského koncilu. To on poslouchat nebude.

¹⁸⁷ Ale ukaž mu, kde byl ten Bůh učiněn tělem a že On je tím jediným Bohem, který existuje — Bůh učiněný tělem v lidské podobě, který mezi námi žil, aby nás posvětil, aby sňal... aby On sám mohl přijít ve formě Ducha svatého. Bůh Otec, Duch svatý, je ta samá osoba.

Matouš 1:2, 18

¹⁸⁸ Bible říká v rodokmenu Ježíše Krista, v 1. kapitole Matouše, tam je řečeno: „Abraham zplodil Izáka; Izák zplodil Jákoba.“ A dále je řečeno, že pak... Dovolte, že to přečtu a pak budete přesně vědět, o čem mluvím. Matouš 1. kapitola a budeme... Začneme od 18. verše:

Narození Ježíše Krista se událo takto: Když byla jeho matka Marie zasnoubena Josefovi, ještě než se sešli, ukázalo se, že je těhotná z [Boha Otce. Je to tam takhle napsáno? Byla nalezena těhotná z koho?] z Ducha svatého.

Matouš 1:19, 20

Myslel jsem si, že Bůh Otec byl jeho otcem. Bůh Otec a Duch svatý tedy je tentýž Duch, jinak měl dva otce.

Ale její muž Josef byl spravedlivý, a protože ji nechtěl vystavit potupě, rozhodl se propustit ji potají.

Když pak o těch věcech přemýšlel, hle, ve snu se mu ukázal Pánův anděl a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít si Marii za svou manželku, neboť to, co je v ní počato, je z [Boha Otce, hm?] z Ducha svatého.

Matouš 1:21

¹⁸⁹ Kdo byl tedy otcem Ježíše Krista? Duch svatý. A čím je to v tobě? No, je to také Bůh Otec, že ano? Jistě.

Porodí pak syna a dáš mu jméno JEŽÍŠ,...

Matouš 1:21–23

Tady je Bůh, Otec. Tady je Bůh, Duch svatý. Tady je Bůh, Syn, vidíte. To jsou tři bohové. Ale Bible to tak neříká. Tito dva musí být jedno a totéž, jinak měl dva otce, rozumíte. On nemůže mít dva otce. To vy víte. Tedy,...

... porodí pak syna a dáš mu jméno JEŽÍŠ, neboť on zachrání svůj lid od jejich hříchů.“

Toto všechno se stalo, aby se naplnilo to, co Pán promluvil skrze proroka, který řekl:

... panna bude těhotná a porodí syna a dají mu jméno Emmanuel, které se překládá: Bůh s námi.

Matouš 28:19

190 To je 1. kapitola Matouše. A Matouš 28:19, tam Ježíš řekl: „Jděte a křtíte ve jméno Otce, Syna a Ducha svatého.“ Jaké je jméno Otce, Syna a Ducha svatého? Ježíš Kristus, samozřejmě.

191 Když čtete milostný příběh a je tam řečeno, že Jan a Marie žili od té doby šťastně... Kdo je ale Jan a Marie? Musíte se vrátit na začátek toho příběhu a dovědět se to. A jestli taková věc neexistuje, žádné jméno Otec nebo Syn nebo Duch svatý, čím jméno to pak je? Vraťte se na začátek toho příběhu a podívejte se, o kom on tam mluvil.

Skutky 2:38; Zjevení 1:8

192 Petr v den Letnic řekl: „Čiňte pokání, jeden každý z vás, a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista na odpuštění hříchů...“ On to zjevení měl. Jan to zjevení měl. Tím zjevením byl Ježíš. On ukázal sám sebe rovnou tady v Písmu. „Já jsem ten, který byl, který je a který má přijít, ten Všemohoucí.“ Fííí. Dobře.

Zjevení 1:6

193 Vezměme teď 7. verš, rychle, předtím než se rozejdeme, tak rychle, jak jen to bude možné. „Ten Všemohoucí... sláva a moc na věky věků. Amen.“

... a učinil nás králi a kněžími svému Bohu a Otcí — jemu buď sláva a moc na věky věků. Amen.

194 Vidíte tam to zjevení? A jak je to zjeveno? Jak Bůh... Lidé se škrábou po hlavě a škubou si vlasy, a tak dále, a snaží se zjistit, co je Otec, Syn, Duch svatý — a z jednoho dělají tři. Netrhejte si vlasy a neškrábejte se po hlavě. Vzhlédněte vzhůru. Zjevení přichází seshora. Je to tak. On to zjeví. To není žádný Otec, Syn a Duch svatý; jsou to tři úřady, v nichž ten jeden Bůh žil.

195 On byl v úřadu Ducha, On sám, protože lidská bytost znamená snížení se. Pak sám sebe udělal tělem, žil v něm, aby vytvořil svou vlastní krev; ne skrze sex, jak se to stalo v Edenské zahradě — ale vytvořil tvůrčí tělo. A díky tomu panensky narozenému tělu dal svou

kev, která nás posvětila a osvobodila nás z naší nevíry, abychom Mu věřili.

A pak, když to uděláme, přijímáme Jež do našeho srdce, a to je Bůh v nás. Bůh, Otec, Syn a Duch svatý, rozumíte. Tak jako prorok, kněz a král, jedna a tatáž věc. Dobře.

Zjevení 1:7

196 Tedy, 7. verš, to je oznámení. To oznámení zní:

Hle, přichází s oblaky a spatří ho každé oko, i ti, kdo ho probodli, a budou nad ním kvílet všechna pokolení země...

Ó, kolik nám ještě zůstalo času? Tady to je nádherné. Mohli byste postrádat ještě dalších dvacet minut? Bylo by to možné? Dobře. Tedy. A tak dnes večer se pokusíme pochopit ten zbytek toho patmosského vidění. Teď zakončíme u těch oznámení.

Ó, cítíte se dobře? Milujete tuhle starou Bibli nadevše? Co to zjevuje? Co to je?

Zjevení 1:7, 8

197 Bůh natahuje ruku k této Knize a snímá z ní závoj. Řekl: „Zde On je — prorok, kněz, král, Otec, Syn, Duch svatý; ten, který byl, který je a který má přijít — všechny tyto věci. To je Bůh.“ Sejměme teď z toho na několik minut ten závoj. No, s Pánovou pomocí, sejměme ten závoj z našich očí a porozumějme *tomuto*: „Hle, přichází s oblaky.“

198 No, jak On přichází? S oblaky. S jakým druhem oblaků? S oblaky slávy. Ne s těmi bouřkovými, dešťovými mraky, ale s oblaky slávy. Kdybyste sledovali, do jakého druhu oblaku On byl zahalen, když Ho Petr a ti ostatní uviděli v jejich vidění na hoře Proměnění. Zastínil Ho oblak. Jeho roucho zářilo. On byl zahalený do oblaku, do Boží moci.

Ó, budeme se k tomu dostávat tady v těchto věkách církve. Říkám vám, když na to pomyslím, to prostě vzrušuje moji nejvnitřnější bytost. Co On přichází... Vidíte, v tomto dni, v němž žijeme, kde nic... nezůstala žádná naděje kromě Jeho příchodu. No, rychle to probereme.

Zjevení 1:7

199 No, teď si zapamatujte: „Spatří Ho každé oko.“ To tedy nebylo vytržení, že ne? To nebylo vytržení. To nebylo vytržení. O čem On mluvil? O druhém příchodu. „...i ti, kteří Ho probodli, a budou nad Ním kvílet všechna pokolení země.“

200 A teď se vrátíme zpět a vezmeme něco z historie. Vraťme se k Zachariášovi a vezmeme 12. kapitolu Zachariáše. Zachariáš. Dobře. „A Pán každý den přidával k církvi ty, kteří měli být spaseni.“ Jak jsme vděční za to dobré zjevení Ježíše Krista. Nejste za něj vděční?

No, dáme to pro lidi do knižní podoby tak rychle, jak jen budeme moci, a pak to budete mít, abyste si to mohli přečíst v tichu vašeho pokoje, a podobně, a prostudovat si to sami.

Zachariáš 12:9, 10

201 Dobře. Zachariáš... Zachariáš, teď 12. kapitola Zachariáše. A chceme to vzít v opravdově modlitebním rozpoložení, a chci to udělat k Boží slávě. Tedy, Zachariáš 12. kapitola a začneme od 9. verše. Poslouchejte teď pozorně. On hovoří o tom příchodu. Zachariáš 12, a začneme 9. veršem.

I stane se [Zachariáš prorokuje, 487 let před příchodem Krista], i stane se v onen den, že budu chtít vyhladit všechny národy, které přitáhnou proti Jeruzalému. [Přemýšlejte o tom!]

Vyleji na dům Davidův a na obyvatele Jeruzaléma ducha milosti a úpěnlivých proseb. Pohledí na mě, na toho, kterého probodli...

202 No, kdy se má Evangelium vrátit k Židům? Když bude skončen den pohanů, Evangelium bude připraveno jít k Židům. Ó, mohl bych... kdybych vám jen mohl tak trošku předpovědět něco, co se zrovna teď chystá, rozumíte, právě v tomto dni, rozumíte. Ta věc se chystá. Dozvíme se to ve věku církve. A ta velká událost se chystá; přejde to do Zjevení 11 a povstanou ti dva proroci, Eliáš a Mojžíš, a vrátí se to znovu zpátky k Židům. Jsme na to připraveni.

203 Všechno je řádně uspořádáno, všechno je připraveno, toto poselství k pohanům. Tak jako to Židé přinesli k pohanům, pohané to přinesou znovu rovnou zpátky k Židům a nastane vytržení. Zapamatujte si, tady tohle přichází po velkém soužení — Církev tím soužením neprochází. To víme. Říká to tak Bible, rozumíte. Dobře.

Zachariáš 12:10–12

204 Tedy, On vylije na dům Izraele co? Toho stejného Ducha svatého, rozumíte, potom co pohanská církev odešla.

Pohledí na mě, na toho, kterého probodli, a budou ho oplakávat, jako se kvílí nad jedináčkem, budou

nad ním hořce naříkat, jako se naříká nad prvorozeným.

V onen den bude veliké kvílení v Jeruzalémě... jako bylo... kvílení na pláni u Megida.

Země bude naříkat, každá čeleď zvlášť: Čeleď domu Davidova zvlášť... čeleď domu Nátanova zvlášť...
[Každý z rodů zvlášť.]

205 Když to uvidí, co se stane? Co se stane, když On přijde na oblacích slávy, při svém druhém zjevení se, a když ti Židé, kteří Ho probodli... Vy víte, že jiné místo Písma říká, že se Ho budou ptát, odkud má ty rány.

Zachariáš 13:6

On řekl: „Z domu mých přátel.“

206 A nejenže to bude truchlivý čas pro Židy, kteří Ho odmítli jako Mesiáše, ale bude to bolestný čas i pro ty pohany, kteří tady zbydou, kteří Ho odmítli jako svého Mesiáše v tomto dni. Oni budou naříkat a plakat. Ty spící panny budou naříkat. To je ta církev, která si odmítla obstarat olej do svých lamp.

207 Bylo deset panen, které vyšly — to byli všechno dobří lidé — ale pět z nich mělo ve svých lampách olej. Těch pět dalších, to byli dobří lidé — dobří lidé, ale zanedbali si do svých lamp obstarat olej. A byli vyhozeni do vnější tmy, tam kde bude pláč, naříkání a skřípot zubů. Tady to je. „Oni budou naříkat...“ Bible tady říká: „Budou naříkat a budou tak zdrcení, že dokonce...“

1. Mojžíšova 45:1–7

208 Tady, dám vám ještě další *příklad*, 1. Mojžíšova 45, pokud k tomu chcete ještě přejít. Přejdeme k tomu na chvíli a přečtěme si to také, je to v 1. Mojžíšové; myslím, že to je 45. kapitola 1. Mojžíšové. Rád bych to tady ukázal — Josef se dává poznat svému lidu. A probereme to, jen abychom ukázali ty předobrazy toho, co se v ten den stane. A pak to provázeme v jeden celek.

Josef se už přede všemi, kdo kolem něho stáli, nemohl ovládat a zvolal: Všichni ode mne odejděte!
[Zapamatujte si teď, Josef se dává poznat: On zaplakal... každý člověk... ať ode mě odejde.] ***Nikdo u něho tedy nezůstal, když se dal Josef svým bratrům poznat.***

Tu se dal do hlasitého pláče. Slyšeli to Egypťané a slyšel o tom faraonův dům. [On musel hlasitě vykřiknout.]

Josef bratrům řekl: Já jsem Josef. Je můj otec ještě naživu? Ale jeho bratři mu nebyli schopni odpovědět, protože z něho byli vyděšení.

Josef tedy bratrům řekl: Jen ke mně přistupte. Když přistoupili, řekl: Já jsem Josef, váš bratr, kterého jste prodali do Egypta.

A teď se netrapte a nehněvejte se na sebe, že jste mne sem prodali. Neboť Bůh mne poslal před vámi pro zachování života. [Ó, jak nádherné!]

Protože to byly dva roky hladu v zemi, ale orba a ženné nebude ještě pět let.

Bůh mne poslal před vámi, aby zajistil váš ostatek na zemi a aby vás zachoval při životě pro veliké vysvobození.

Dovolte mi to teď vzít a porovnat to se Zachariášem 12, jen na chvíli. Ted' víme, že v předobraze... Jestliže vyučujete předobrazy, tak si myslím, že to vždycky pochopíte správně, v předobraze.

209 No, když se Josef narodil, byl nenáviděn svými bratry. Je to pravda? Chci vám ukázat, že Josef znázorňuje církev naplněnou Duchem. Josef byl nenáviděn svými bratry. Proč? Protože byl duchovní. Josef za to nemohl, že mohl vidět vidění. Nemohl za to, že měl sny, rozumíte, a že mohl sny vykládat. To bylo to, co bylo v něm. On nemohl projevit nic jiného než to, co bylo v něm. No, jeho bratři ho bezdůvodně nenáviděli, ale jeho otec ho miloval, protože jeho otec byl prorok.

210 Vidíte, jak to bylo s Ježíšem? Bůh miloval svého Syna, ale bratři — ti farizeové a saduceové — Ho nenáviděli, protože dokázal uzdravovat nemocné a předvídat věci a mohl vidět vidění a vykládat je. Rozumíte, co tím myslím? Oni Ho bezdůvodně nenáviděli.

211 A co udělali s Josefem? Předstírali, že je mrtev, a zatím ho hodili do jámy; vzali zkrvavený sedmibarevný šat, který jeho otec...

212 V duze je jenom sedm barev a duha... víme, co... dostaneme se k tomu trochu později, myslím dnes večer. Duha tady nad Ním — nad

Ježíšem, který na pohled připomínal jaspis a karneol a duhu. A duha je smlouva, a to byla Boží smlouva nad Josefem.

²¹³ A pak, oni jeho šat potřísnili krví a zanesli ho otci, a on měl být údajně mrtvý. Ale on byl z té jámy vytažen a dostal se... byl prodán faraonovi někde v Egyptě, a vlastnil ho jeden generál. A když to udělali, byl obviněn ze špinavé věci — a byl uvržen do žaláře. A tam prorokoval, a řekl těm dvěma mužům, kam půjde ten jeden a kam ten druhý — ten číšník a ten pekař — na základě jejich snu.

²¹⁴ A potom byl odtamtud povýšen na pravici faraona a nikdo se k faraonovi nemohl dostat, jediné skrze Josefa. Sledujte to. Tedy, když byl Josef prodán těm Egyptanům, a sledujte... Všechno, co udělal, bylo předobrazem Krista. Podívejte na toho číšníka a na toho pekaře, kteří tam byli, a oba měli sny.

²¹⁵ A Ježíš, když byl ve svém vězení... Vzpomeňte si, Josef byl ve vězení. A když byl Ježíš ve svém vězení (Jak? On byl přibit ke kříži.), byl tam jeden člověk spasen a druhý zatracen. Josef, když byl ve svém vězení, byl tam jeden spasen a druhý zatracen.

Jan 14:6

²¹⁶ A všimněte si. Potom, když byl Ježíš sundán z kříže, byl povznesen do nebe a sedí po pravici toho velkého Ducha, Jahve. „Nikdo nemůže přijít k Bohu, jediné skrze mě.“ Žádná zdrávas Marie, žádný svatý ten nebo svatý tamten; ale skrze Ježíše Krista, toho jediného prostředníka, který je mezi Bohem a člověkem; to vzácné tělo, které si Bůh vzal jako svatostánek a přebýval v něm mezi námi, které neslo Boží jméno, a Bůh přijal lidské jméno. Bůh přijal...

²¹⁷ Podívejte se sem na začátek, když Adam... Nemohu od toho prostě odejít. Zdá se, jako kdyby tomu někdo někde nerozuměl. Podívejte, na počátku... Dovolte, že vám znovu něco ukážu. Duch svatý mě upozorňuje, abych to udělal. Na chvíli opustím moje téma.

²¹⁸ Když přišly do Slávy první zprávy, že ten syn byl ztracen, Adam, poslal Bůh nějakého anděla? Poslal syna? Poslal někoho jiného? On přišel sám, aby vykoupil své ztracené syny. Haleluja! Bůh to nesvěřil nikomu jinému kromě sebe. Bůh byl učiněn tělem a přebýval mezi námi a On sám člověka vykoupil.

²¹⁹ Jsme spaseni, říká Bible, krví Boží. Smrtný Bůh byl... Nesmrtelný Bůh byl učiněn smrtelným kvůli tomu, aby sňal hřích, aby On sám byl tím Beránkem; aby vešel do Slávy zahalen, a se svou vlastní krví před sebou, tam za oponu.

220 A teď, Josef. Jde tam dolů do Egypta, a tam byl vyzdvížen ze svého žaláře až na pravici faraona; a byl ustanoven za správce. A za Josefových dnů všechno prosperovalo. Když se teď Ježíš vrátí, dokonce i poušť rozkveté jako růže. On je Synem prosperity, jehož znázorňuje Josef.

221 Oni uvrhli Josefa do... Ten generál ho měl ve svém domě. Dařilo se všemu, co dělal. Uvrhli ho do vězení a celé vězení prosperovalo. Vše, co udělal, prospívalo. A když byl u faraona povýšen na nejvyšší místo, jako druhý po faraonovi, všechno v Egyptě prospívalo nadevše na celém světě.

222 Když On se vrátí, země bude prožívat prosperitu. Staré pouště rozkvetou a všude bude dostatek potravy. A všichni se budeme moci posadit pod vlastní fíkovník a budeme se smát a radovat a žít navěky v Jeho přítomnosti, když se vrátí zpátky jako Král. On byl Syn člověka, prorok. Amen. On byl Synem člověka, obětí, knězem.

223 On je Synem člověka jako král, Syn Davida sedící na trůnu svého Majestátu. Syn člověka. On je Bůh zjevený jako Syn člověka. On sestoupil a stal se člověkem, aby sňal hříchy světa. On se stal člověkem jako prorok. Stal se člověkem jako kněz. Stal se člověkem jako král — král nebe, král svatých, král věčnosti. Vždycky byl králem, vždycky bude králem — věčným Králem.

1. Mojžíšova 41:43

224 A teď, všimněte si, potom Josef... Předtím, než Josef někam šel, museli nejdřív troubit na troubu a lidé křičeli: „Na kolena, Josef přichází.“ Bez ohledu na to, co dotyčný člověk dělal — prodával třeba na ulici nějaký produkt — když zazněla ta trouba, skláněl svá kolena. Někáký člověk chtěl *třeba* zrovna převzít své peníze, ale *musel* kleknout na kolena. Přicházel Josef. Ó! Eunuch chtěl zrovna vykonat svou povinnost, ale co udělal? Musel se zastavit. „Josef přichází.“ Zazněla trouba.

Římanům 14:11; 1. Tessalonicenským 4:16; 1. Timoteovi 5:24

225 V jednom z těchto dnů se všechno zastaví, dokonce i čas. „Když zazní ta Boží trouba a mrtví v Kristu povstanou a začne to věčné jasné a šťastné ráno...“ Všechno skloní svá kolena. „Každé koleno se skloní a každý jazyk to vyzná.“ Začni to dělat už teď. Hříchy některých lidí jdou před nimi, a některé následují.

1. Mojžíšova 48:13, 14

226 Ale teď si všimněte, co se stalo. Jak slavné! Poté, co si Josef vzal za ženu pohanku a měl rodinu — Efraima a Manasse, své syny...

Všimli jste si na konci, když Josef... když Jákob začal dávat požehnání Efraimovi a Manassesovi? Když začal vkládat své ruce, on postavil Efraima na pravou a Manasse na levou stranu, aby to požehnání pravé ruky dostal ten nejstarší.

1. Mojžíšova 48:17, 18

227 Ale když se začal modlit, ruce se mu zkrřížily, a on dal požehnání pravé ruky tomu mladšímu, místo tomu, který byl po pravé straně. A Josef řekl: „Ne tak, otče.“ Řekl: „Ty jsi dal požehnání Manassesovi místo Efraimovi.“

A on řekl: „To Bůh zkrřížil mé ruce.“

228 Co? Od Židů, od toho staršího, toho, kterého Bůh vybral jako prvního, přešlo skrze kříž požehnání zpět k pohanům, aby získal nevěstu. To požehnání přešlo skrze kříž od Židů k pohanům. Zavržený... Oni ten kříž odmítli. A proto získal pohanskou nevěstu.

Zachariáš 13:6

229 A když Josef, ještě předtím, když byl zraněn svými bratry, kteří... oni neměli obecnství mnoho let. Židé... Dávejte teď pozor. Dostáváme se teď zpátky k Zachariáši, kde bědovali a naříkali a truchlili. A dokonce i rodiny se oddělí od jiných rodin; odejdou a budou se ptát: „Jak jsme to mohli udělat? Jak jsme to jen mohli udělat?“ Když řeknou: „Odkud máš ty rány a jizvy na svých dlaních?“ Dokonce i ti, kteří Ho probodli.

230 On přijde v oblacích a oni Ho uvidí, i ti, kteří Ho probodli. A každý dům bude truchlit a budou naříkat. Nebudou vědět, co si počít.

231 A když Josef... znáte ten příběh, když uviděl své bratry, a předstíral jako by neznal hebrejštinu a přivedli překladatele, aby mu překládal. A on dělal jako by neuměl mluvit hebrejsky; ale on chtěl něco zjistit. A nakonec, jednoho dne, když přivedli jeho malého bratra... Všimli jste si toho? To byl Benjamín, který roznítil Josefovou duši.

232 A co to bude za věc, která roznítí Jeho duši dnes, duši našeho Josefa, Ježíše? Ta mladá církev, která se nacházela tam v té zemi a zachovávala Boží přikázání. A to je nově narozený lid, který byl shromážděn do Palestiny a znovu obnoven — ta šesticipá Davidova hvězda, ta nejstarší vlajka světa. Ten národ se narodil v průběhu několika posledních let. To je Izrael.

*Národy se hroutí, Izrael se probouzí,
znamení předpovězená v Bibli.
Dny pohanů jsou sečteny,
hrůzou obtíženy.*

Vratte se, ó vy rozptýlení, do svých domovů.

*Den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem.
(Jen se podívejte na ty... [nesrozumitelné slovo])
Budte plni Ducha, ať jsou vaše lampy
ozdobené a čisté.
Hledte vzhůru! Vaše vykoupení je blízko.*

*Falešní proroci lžou, Boží pravdu popírají,
že Ježíš Kristus je naším Bohem.
(Sláva! Ale přišlo zjevení!)
A tak my budeme kráčet tam,
kam kráčeli apoštolové
(přesně na to stejné místo).*

*Protože den vykoupení je blízko,
lidská srdce selhávají strachem.
Budte plni Ducha, mějte vaše lampy
ozdobené a čisté.
Hledte vzhůru! Vaše vykoupení je blízko.*

Ó, Josef! Když uviděl malého Benjamína, který tam stál... To byl jeho mladší bratr. On viděl toho malého Benjamína, který je teď ještě mládencem, jak tam sedí.

²³³ Ta zemská pokolení — nebo tito Židé — oni se vrátili tam, kde jich bude 144 000 z nich stát, aby přijali Krista, když Ho uvidí přicházet. Oni řeknou: „Hle, to je náš Bůh, na kterého jsme čekali.“

Oni uvidí ty probodnuté... „Kde se Ti to stalo?“

Zachariáš 13:6

On řekne: „V domě mých přátel.“

A budou kvílet a plakat, a každá rodina, ta pokolení Davidova a Neftalí, a všechny se rozdělí, každá rodina, a budou sami naříkat, když Ho uvidí stojícího v povětří, toho, kterého probodli.

1. Mojžíšova 45:1

²³⁴ A jaké bude Jeho poselství? Sledujte, co řekl Josef, když řekl... Sledujte. To je další věc. Když Josef postavil své děti před něj, on se na ně podíval. On uviděl toho malého Benjamína. Uviděl Efraima... viděl tam všechny ty ostatní, Gáda, a všechny ostatní — a těch dvanáct

pokolení (tehdy jich bylo deset), jak před ním stojí. Viděl je tam všechny stát. Věděl, že to jsou jeho bratři. A on se podíval na malého Benjamína a okamžitě se mu začalo stahovat hrdlo. Věděl, že to jsou ti jeho. A co řekl? „Ať odsud všichni odejdou.“

235 A co se stalo s jeho manželkou a dětmi? Oni odešli do paláce. A kam odejde pohanská církev při vytržení? Do paláce, ta nevěsta. Haleluja! Nevěsta bude vzata z této země ve vytržení. A pak když On se vrátí, Jeho nevěsta *u toho* nebude, když se dá poznat svým bratrům, těm Židům, těm, kteří Ho probodli, těm, kteří Ho odmítli.

236 Ale jeho manželka a jeho milovaní, jeho blízcí přátelé, kteří tam budou, Jeho vlastní Bohem poslaná společnice, se posadí v chrámu. A když on se podíval, tak řekl... Oni ho nepoznali. Oni řekli: „Ó, ten velký kníže.“ A začali mezi sebou mluvit o těch věcech, které provedli.

237 Myslím, že to byl Efraim... nebo, ne Efraim, ale... zapomněl jsem, kdo to byl, kdo řekl: „Neměli jsme zabít našeho bratra Josefa.“ Řekl: „Vidíte, teď se nám to vrací.“ Ruben. Řekl to Ruben: „Neměli jsme zabít našeho bratra,“ řekl, „protože, vidíte, teď se nám vrací to, co jsme udělali.“ A Josef, který tam stál; oni nevěděli, že rozumí hebrejsky. Ó, ale on tomu rozuměl.

238 Někteří si myslí, že se nerozumí to, co se mluví v jazycích, ale On o tom všechno ví. Ano, On ví. Pohanské království začalo mluvením v jazycích a výklady, v té hlavě ze zlata (té první hlavě), předtím než padla. A jak bylo to první pohanské období zakončeno? Nápisem v neznámém jazyce na stěně; a byl tam člověk, který to dokázal vyložit a říct co to bylo. A stejným způsobem to končí. Amen. Začalo to a končí to stejným způsobem.

Oni si mysleli, že on nerozumí těm jazykům, kterými oni mluvili, ale on je znal. A řekli: „Vidíte, co se s námi stalo?“ A Josef tehdy uviděl, že jim toho, co udělali, bylo líto.

239 Teď vidí jejich žal a lítost kvůli tomu, že ho zavrhli. Začalo se mu teď svírat hrdlo. On je hotový propustit svou církev ze země, vzít ji do Slávy a pak se vrátit zpět. A všechna pokolení země budou naříkat.

Co oni udělali? Ruben a všichni ti ostatní začali plakat. Řekli: „Ó! Ó!“ Báli se a říkali: „To je on. Teď víme, že jsme se do toho dostali kvůli tomu, co jsme udělali. Teď nás povraždí. Teď víme, že budeme na místě zničení, protože to je Josef, který byl od nás tak dlouho odloučen. To je Josef, náš bratr. Teď jsme se kvůli tomu dostali skutečně do problémů.“

1. Mojžíšova 45:5

240 On řekl: „Nehněvejte se na sebe. Bůh to udělal, aby vám zachránil život.“

241 A co udělal Bůh? Proč Židé zavrhlí Ježíše? Abychom my, pohané... aby lidé, které povolal pro své jméno... Bůh to udělal, aby zachránil život pohanské církve, nevěsty.

242 Všechna pokolení, která Ho zavrhla, budou naříkat. Budou se schovávat v jámách a skálách a všude jinde. Oni... padat z této hory. Oni Ho zavrhlí. Všechna pokolení země budou kvůli Němu kvílet, a každá rodina v Izraeli se oddělí od druhé. Rodiny se oddělí jedna od druhé a budou říkat: „Proč jsme to udělali? Jak se nám to mohlo stát, že jsme Ho odmítli? Jak? A On tu stojí. To je Bůh, kterého jsme čekali. A On tu je s jizvami po hřebech na svých rukou, a my jsme to zavinili!“

To je přesně to, co tam pověděli ti bratři, když tam přišli, když se tam vrátili; řekli: „To je Josef, kterého jsme prodali.“

1. Mojžíšova 45:4

On řekl: „Já jsem Josef, váš bratr, kterého jste prodali do Egypta.“

Ó, oni byli zděšení, naříkali a kvíleli a pobíhali jeden k druhému: „Co si teď počneme?“

1. Mojžíšova 45:5

On řekl: „Nehněvejte se na sebe, protože to všechno způsobil Bůh. Bůh mě poslal napřed.“

243 Bůh stvořil všechny lidi: bílého člověka, černého člověka, hnědého člověka, žlutého člověka, každého člověka. Bůh stvořil každého člověka. On stvořil pohany, stvořil Židy. On stvořil všechny, a je to všechno pro Jeho slávu. Židé museli být zavrženi kvůli tomu, aby si On mohl vzít pohanskou nevěstu. A proto máme všechny tyto předobrazy.

244 A tak ta pohanská nevěsta, a její ratolest s ní — ta slavná Letniční církev umytá v Beránkově krvi, se vší mocí vzkříšení, která v nich žije — jednoho dne povstane ve vytržení, v jedné chvíli, v okamžiku, aby odešla a byla v přítomnosti Ježíše; zatímco On se vrací a všechno propouští, aby se mohl dát poznat svým bratrům.

Zjevení 1:7

245 Sledujte teď na závěr, co tady říká Písmo. Ó! „Hle, přichází s oblaky a spatří Ho každé oko (On teď mluví o druhém příchodu, ne o vytržení), i ti, kdo Ho probodli.“ Sedmá kapitola, první... nebo 7. verš 1. kapitoly. „...spatří Ho každé oko, i ti, kdo Ho probodli: a budou nad Ním kvílet všechna pokolení země. Jistě. Amen.“

Zjevení 1:8

246 A pak On uvádí ten velký, ohromný citát. Kdo je to? Kdo je ten, na koho oni budou očekávat? „Já jsem Alfa i Omega. Já jsem A i Z...“ řecké A i Z, řecká abeceda.

Skutky 2:36; Skutky 4:12

247 Ve Skutkách 2:36 Petr řekl: „Není dáno žádné jiné jméno pod nebem, v němž bychom mohli být spaseni.“ Ne, promiňte, citoval jsem to nesprávně. On řekl: „Ať všechen dům Izraele s jistotou ví, že Bůh toho Ježíše, kterého jste ukřižovali, učinil Pánem a Kristem.“

Jan 14:8

248 V Janovi 14:7 a 12 Tomáš řekl: „Pane, ukaž nám Otce, a to nám stačí.“

Jan 10:30; Jan 14:9

249 On řekl: „Tak dlouho jsem byl s vámi a nepoznali jste mě?“ Řekl: „Kdo viděl mě, viděl Otce; jak můžeš říct: ‚Ukaž nám Otce?‘ Já a Otec jsme jedno.“

Jednou jsem to řekl jedné osobě. Ta paní řekla: „Okamžik, pane Branham.“ Řekla: „Vy a vaše manželka jste také jedno.“

Řekl jsem: „Ale, ne takovým způsobem.“

Ona řekla: „Promiňte, nerozumím.“

Řekl jsem: „Vidíte mne?“

Řekla: „Jistě.“

Řekl jsem: „Vidíte mou manželku?“

Ona řekla: „Ne.“

Jan 14:9

Řekl jsem: „U nich je to tedy jiným způsobem. On řekl: ‚Když vidíte mne, viděli jste Otce.‘“ A to stačilo.

1. Janova 5:7, 8

250 A tak u svatého Jana... nebo 1. Janova 5:7 a 8, vy všichni, kteří si děláte poznámky, 1. Janova 5:7 a 8, Bible říká... Ten mluvčí, ten stejný muž, který napsal toto zjevení, které mu dal Ježíš, řekl:

... jsou tři, kteří vydávají svědectví na nebi: Otec, Slovo [Slovo je Syn]... Otec, Slovo a Duch svatý; a ti tři jsou jedno.

... jsou tři, kteří vydávají svědectví na zemi: Duch a voda a krev; a ti tři [nejsou jedno, ale jsou zajedno] **jsou zajedno.**

251 Nemůžete mít Otce, aniž byste měli Syna. Nemůžete mít Otce nebo Syna, aniž byste měli Ducha svatého. Je to tak. Ale voda, krev a Duch, to jsou ty prvky, které jsou zapotřebí, abychom se dostali do Jeho těla.

252 Když probíhá přirozený porod, co je ta první věc, která se děje, když má žena porodit dítě? Ta první věc je voda, ta druhá věc je krev (souhlasí to?) a další věc je duch. To dítě se nadechne a začne dýchat. Voda, krev a duch — to tvoří to přirozené narození. Také to duchovní narození: vodní křest ve jménu Ježíše Krista, ospravedlnění vírou, víra v Pána Ježíše Krista, voda. Co přichází dál? Krev — posvěcení, očistění, příprava.

Matouš 5:6

253 Právě v tom jste vy Nazaréni selhali. Vy jste šli jenom tak daleko, ale nešli jste dál. Nádoba, která je posvěcena na oltáři, je připravena ke službě, ale není ještě ve službě. Požehnání jsou ti (blahoslavenství), kteří lační a žízní po spravedlnosti, protože budou naplněni. Ta nádoba, která je posvěcená — to je pravda, je to jako ta panna. Slovo „panna“ znamená čistá, svatá, neposkvrněná, posvěcená. Pět z nich mělo olej, a pět nemělo. Pět jich bylo naplněno, a ty další jen zůstaly v posvěcení.

Skutky 19:2

254 „Přijali jste Ducha svatého, když jste uvěřili?“ Vy baptisté? Presbyteriáni?

„My ani nevíme, že je nějaký Duch svatý.“

„Jak jste tedy byli pokřtěni?“

Potom, když na ně vložil ruce, pak byli... Potom, co byli spaseni a posvěceni, byli naplněni Duchem svatým. Ano. Voda, krev, Duch.

255 Ježíš přišel umýt a očistit a posvětit církev svou vlastní krví, aby mohl přijít a mohl v ní žít. On dal svou vlastní Bohem zrozenou krev, aby nás mohl očistit od našeho sexuálního narození a dát nám posvěcenou svatou nádobu, do které by On sám mohl vejít.

Marek 16:17; Jan 14:12, 19

256 „Ještě krátký čas a svět mě už neuvidí; ale vy mě uvidíte, protože já (osobní zájmeno) budu s vámi, a dokonce ve vás až do konce skonání světa.“ Amen. „Po celou cestu budu s vámi a ve vás. Skutky, které dělám

já, budete dělat i vy. Tato znamení budou provázet ty, kteří uvěří.“ Bůh v církvi. Ó! Božství.

257 Jsou tři, kteří vydávají svědectví v nebi: Otec, Slovo (Syn), Duch svatý. Ti jsou jedno. Tedy, ty můžeš být spasený, aniž bys byl posvěcený; můžeš být posvěcený a nemít Ducha svatého. To je pravda. Posvěcený duch, aniž bys byl naplněn; posvěcující tvoje srdce, očišťující tvoje srdce, bez naplnění ho něčím.

Matouš 12:43–45

258 To je to, co On řekl. Když nečistý duch vyjde z člověka, chodí po suchých místech; pak se vrací a nalézá svůj dům celý ozdobený a vchází tam. Poslední stav této osoby je mnohokrát — sedmkrát — horší, než byl na začátku.

259 To je to, co se stalo vám, Poutníkům svatosti a Nazarénům a tak dále. Vy jste přijali... A když přišel Duch svatý, začal mluvit v jazycích a způsobovat znamení a zázraky, vy jste to nazvali ďáblem a rouhali jste se Božím skutkům a nazvali jste to nečistou věcí. A sledujete, kam došla vaše církev?

260 Vyjděte z toho! Ta hodina je tady. Zjevení Ježíše Krista je vyučováno, Bůh zjevený v moci a projevech Ducha svatého. Amen. Den vykoupení je blízko.

1. Timoteovi 3:16

261 Tedy. Božství v Něm: 1. Timoteovi 3:16, „...bezesporně veliké je tajemství pobožnosti neboť: Bůh byl zjeven v těle... viděn anděly... uvěřilo se mu na světě, a ve slávě byl vzat vzhůru.“ Ó, prostě dál a dál a dál.

Ale kde jsme teď my? Na konci 8. verše. Dnes večer začneme 9. veršem, patmosským viděním. Ó, jsou pro nás přichystány velké věci. Milujete Ho?

*Miluji Ho, miluji Ho,
protože On dřív miloval mě.
A vykoupil spasení mé
na Golgotě.*

Opravdu to děláte? Dal se ti Bůh poznat, zjevil ti, že On je Synem Božím, Ježíšem Kristem? Bohem projeveným v těle, aby sňal hřích? On se zjevuje v těchto posledních dnech ve svých církvích, dává se poznat.

²⁶² A právě tyto věci, které probíhají v církvi, sledujte a pozorujte na konci tohoto poselství, že... jestli v Bibli není řečeno, že se tyto věci mají přesně tak stát. Rozumíte, jestli to přesně tak nedělali v Efezském věku a v Pergamonském, Thyatirském a v každém dalším věku; jestli není řečeno, jak bude jednat Luther a jak bude jednat Wesley a jak tato letniční denominace vejde do Laodiceje, do vlašného stavu. Ale uprostřed toho všeho On ten lid vytáhne. Je to tak. Je to přesně tak. Jsme na konci.

²⁶³ Ó, jsem tak rád. Ó, když jsem uviděl sám sebe, jak jsem tomu uniknul a dívám se na své přátele a další věci, a vidím ten svět, a ten zmatek, ve kterém se nachází; pak přemýšlím, že příchod Páně se velice blíží. Jsme na konci věku.

²⁶⁴ Lidská srdce selhávají strachem, všude, všem. V rozhlase jen stále slyšíme: „Buďte připraveni na letecký nálet. Vezměte si s sebou tohle, vezměte si s sebou tamto, utíkejte do sklepů.“ Jak se před tím chcete schovat? Před tím se neschováte. Tato věc zasáhne padesát metrů hluboko do země na rozloze dvě stě padesát čtverečních kilometrů. Vždyť ten otřes by... kdyby to dopadlo sem, srovnalo by to se zemí i Indianapolis. Vždyť by to rozmetalo na kusy i Indianapolis, kdyby to dopadlo přímo sem do Louisville, jedna z nich, rozumíte. A těžko uhádnout, co oni kromě toho ještě mají.

²⁶⁵ A podívejte, nemusíte... víte, to nemusí udělat Rusko. Může to udělat Kuba. Jakékoli malé místo... nějaké malé místo velikosti Alcatrazu, někde tam daleko, to je schopno udělat. Ostřelovat celý svět. Jediná věc, kterou musí udělat, je ji namířit a zatáhnout za jedno táhlo.

²⁶⁶ K tomu nepotřebujete žádnou armádu. Stačí jeden fanatik v rukou ďábla, aby to udělal. To je čistá pravda. On to dokáže. A pak bude po všem veta. Potom je po všem. Ale, ó, dovolte, že vám tady řeknu tuto požehnanou věc. Když vidíme, že je to tak blízko, když vidíme, že by se to mohlo stát ještě předtím, než nastane ráno; pamatujte, předtím, než se to stane, církev odejde domů. Vytržení nastane předtím.

Matouš 24:37; Lukáš 17:26, 28

²⁶⁷ A teď, abyste to neměli překroucené, pamatujte, Ježíš řekl: „Jako bylo za dnů Noe... jako bylo za dnů Lota...“ Zapamatujte si, předtím než spadl jakýkoliv déšť, Noe už byl v korábu, vidíte. Noe byl v korábu. On byl nad tím přenesen... A teď, Noe byl předobrazem Židů. Ale Enoch odešel domů, aniž by okusil smrt. A když Noe viděl, jak Enoch odešel, věděl, že bylo načase, aby vešel do korábu. Je to tak. To bylo znamení

pro Noeho, když Enoch byl vzat domů. A jakmile je pohanská církev vzata, tehdy se On dává poznat Izraeli, rozumíte. To je pravda.

268 Zapamatujte si, ve dnech Lota, jak řekl Ježíš, předtím než jeden plamínek ohně dopadl na zem, ten anděl řekl: „Spěchej, pospíchej. Utikej odsud, protože nemohu nic udělat, dokud odsud neodejdeš.“ Předtím, než spadl jakýkoliv oheň, Lot a jeho rodina byli odtamtud pryč. A tak vytržení přijde předtím, než začne soužení.

269 Soužení, mnoho lidí to má popleteno, ale my to tento týden narovnáme, dá-li Pán, s pomocí Páně. Pamatujte, vy očekáváte na období velkého soužení. To bylo... Pokud najdete předobraz této události v Bibli, byly to dny Jákobových potíží, vidíte, když byl v těch nesnázích.

270 To ale nemělo nic společného s pohany. Pohané s tím nemají nic společného. Ohledně toho v Bibli není žádný předobraz. Pohanská církev je vytržena. A vy očekáváte na vodu, která se promění v krev a na takové věci. Toto se vrací znovu k Izraeli, to bylo za dnů Mojžíše a Eliáše. Když se oni vrátí, Eliáš se počtvrté vrací zpět. A ten duch... Nikdo z nich nezemřel. Nebo,... Mojžíš zemřel, ale oni se nedozvěděli, kam ho pochovali. On musel povstat někde mezi tou a tamtou *událostí*, protože na Hoře proměnění, on tam hovořil s Ježíšem, vidíte.

271 A tak oni se vrátí, a budou zabiti a budou ležet na ulici duchovně zvané Sodoma, kde byl ukřižován náš Pán — Jeruzalém. Oni budou kázat Židům a raní tuto zem a zavřou nebesa, a tak dále. A konec pohanské služby se přenese a propojí s touto.

272 A pohané odejdou domů, a ta služba bude pokračovat. A nastane zkáza všech věcí. Dvě třetiny země padnou a všechno ostatní. A když ta jejich mrtvá těla ležela tři dny na ulici, podívejte se, o jaký druh se jednalo.

273 Podívejte se na ty fotografie, které jsem dostal z Jižní Ameriky, když tam zavraždili toho letničního misionáře. A jeho manželka ležela na ulici spolu s ním a dvě malé děti — malé děvčátko s takhle nafouknutým malým břískem. Oni je ani nepohřbili. Chodili kolem nich a takhle na ně tři nebo čtyři dny plivali. Ty fotografie udělal bratr Kopp. Mám je doma. Podívejte se, jak to dělají. A pak si navzájem posílají dárky.

Podívejte, jaký tu máme biblický předobraz. Podívejte, co církev udělá. To je pravda. A je to blízko a plíží se to jako had, je to prostě tak vychytralé, jak je to jen možné — znamení těch věcí jsou právě tu.

²⁷⁴ Podívejte se na proroctví, které mi Pán dal v roce 33 o tom, jak se to stane. Oni dovolí ženám hlasovat a hlasováním zvolí nesprávnou osobu. Bylo mi dáno sedm věcí a pět z nich se už vyplnilo. Ta další věc, to byla významná žena, nějaká církev, nějaká moc, nebo něco takového, co převezme tyto Spojené státy a bude vládnout. A pak už jsem všude viděl ležet jenom něco jako popel, a tak to skončilo. To byl čas konce.

²⁷⁵ Bylo řečeno, že budou mít stroj, který bude schopen řídit... který nebude potřebovat řidiče. Oni to právě zdokonalili. Bylo řečeno... Jedenáct let... Duch svatý mi to řekl. Je to tady v novinách. Nelze to popřít. Je to tady v novinách tak, jak to řekl Duch svatý. Jedenáct let předtím, než byla postavena Maginotova linie, jsem řekl, že Němci... Amerika bude... tento prezident Roosevelt bude darebákem, horším než ti ostatní. A to je pravda. Skutečně byl.

²⁷⁶ Nechci ranit, demokrati, vaše pocity, ale říkám vám, že teď to není ani demokrat ani republikán. Je to Ježíš Kristus, Syn Boží, o kterém mluvíme. Já nejsem ani demokrat ani republikán, já jsem křesťan. A tak, ať to byl... Ale všimněte si toho tady.

²⁷⁷ A podívejte se sem. Tehdy... Pokud chcete vědět, jaká je to banda odpadlíků; oni vzali ty stroje a nastavili je tak, že pokaždé, když budete hlasovat pro pana Nixona, budete současně hlasovat pro toho druhého člověka. G. Edgar Hoover s těmi zařízeními vyrukoval. Kolik z vás to četlo? Vždyť, jistě. Je to všude ve všech novinách, ve zprávách a všude možně. Vidíte, jak na tom jsme?

²⁷⁸ Nemáme už žádnou poctivou věc kromě Krista. Amen. Ó, ta požehnaná stará Kniha! To je to. Ona je ta jediná, která vám řekne, kdo jste, odkud jste přišli a kam spějete. Ano, přátelé, tato požehnaná stará Kniha! Ó, to způsobuje, že Ho miluji. A vy?

*Víra v Otce, víra v Syna,
víra v Ducha svatého. Ti tři jsou jedno.
Démoni se budou třást a hříšníci probudí.
Víra v Jahve způsobuje, že všechno se třese.
(Amen!)*

Zjevení 1:1

Jak velký den leží před námi, přátelé. Zjevení Ježíše Krista, které Bůh dal svému andělovi, který přišel a oznámil to Janovi, aby skrze ty věky církve mohly být oznámeny ty věci, které jsou pro nás připraveny.

Ať nás Pán teď požehná, zatímco povstaneme. A někdo, kdo hraje na piano, ať nám podá akord, pokud je to možné: „Vezmi jméno Ježíš s sebou.“

²⁷⁹ Poslyšte. Nepochybuji o tom, že jsou tu dnes ráno v modlitebně mezi námi příchozí. Chci, abyste jim podali ruku. Pozvěte je k sobě domů, nebo cokoliv, aby se všichni cítili vítáni. Chci, abyste to všichni určitě udělali.

A pamatujte, bohoslužba začne dnes večer v sedm hodin. A v půl osmé budu mluvit na téma „Vidění na Patmu.“ Zítra večer, bude-li vůle Páně, budu mluvit na téma prvního věku církve, toho Efezského, z církevních věků. A teď zazpíváme „Vezmi jméno Ježíš s sebou.“ Je to tady v modlitebně naše malá píseň, když se rozcházíme. Ať teď každý zpívá. Dobře.

*Vezmi jméno Ježíš s sebou,
dítě žalu a bolesti.
Ono ti dá radost a útěchu;
vezmi ho, kamkoli jdeš.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.*

²⁸⁰ A teď, než budeme zpívat další sloku, chci, abyste vy metodisté, baptisté, letniční, katolíci, nazaréni, Poutníci svatosti, abyste si všichni prostě navzájem podali a potřásli ruce s někým před vámi, po straně a za vámi. Řekněte: „Křesťanský poutníku, příteli, jsem rád, že jsi dnes ráno tady. Jsem rád, že s tebou mám společnost kolem těch Božích věcí. Prožili jsme veliký čas. Doufám, že tě tu dnes večer znovu uvidím“ (nebo něco takového), podejte si ruce s lidmi před vámi, za vámi a kolem vás.

*Před jménem Ježíš se skláníme,
padáme pokorně u Jeho nohou.
Králem Králů Ho v nebi budeme korunovat,
když dokončíme naši pouť.*

*Vzácné jméno, ó, jak sladké!
Naděje země a radost nebe.
Vzácné jméno, ó, jak sladké!*

Naděje země a radost nebe.

*Než se sejdeme, než se sejdeme,
než se sejdeme u nohou Ježíše.
Než se sejdeme, než se sejdeme,
Bůh buď s vámi, než se sejdeme zas.*

Ted' skloňme naše hlavy:

*Než se sejdeme, než se sejdeme,
než se sejdeme u nohou Ježíše...*

